

Encsi Hírek

2015. 3. szám

A város polgárainak lapja

Önkormányzati hírek

Szerkesztette: dr. Szántó Marianna

2015. június 3-án 16.00 órai kezdettel tartotta Encs Város Önkormányzata a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából szervezett ünnepi rendezvényét az encsi KRESZ Parkban. Az emléknapot Szeles András úr, városunk polgármestere nyitotta meg, melyet a Szakács István által készített alkotás avatóbeszéde követett dr. Hörcsik Richárd úr, a térség országgyűlési képviselője tolmácsolásában. Az emlékműveit történelmi egyházaink képviselői megáldották, megszentelték. Az ünnepi műsor keretében Kardos Alexandra a Váci Mihály Gimnázium tanulója, a Csikuska Kulturális Egyesület néptáncosai és Takács Erika tanárnő nyújtottak felemelő élményt a jelenlévőknek.

*

Idén is köszöntötte városunk polgármestere a pedagógusokat. 2015. június 5-én a KLIK szervezésében a Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI tartotta ünnepségét, melyen Szeles András polgármester úr is részt vett. Majd június 8-án az encsi óvodát és a tagóvodákat látogatta meg polgármester úr, hogy az önkormányzat és az Encsi Többcélú Kistérségi Társulás gratulációját és jó kívánságait tolmácsolja a Pedagógus Nap alkalmából.

*

2015. június 10-én 10.30 órai kezdettel került sor a Városháza Nagytermében az Encs Város Önkormányzata, mint fenntartó részére a Pedagógus Szakszervezet által megítélt Eötvös József emléplakett átadására, mely azért is nagy elismerés a város részére, mert 2015. évben Encs Város Önkormányzata volt az egyetlen kitüntetett. A kitüntetésre az önkormányzatot az Encsi Óvodai Alapszervezet titkára Léportné Temesvári Ildikó terjesztette fel Encs Város Önkormányzatát a nevelési-oktatási intézmények fenntartása során kifejtett eredményes tevékenységének elismerésére. Léportné Temesvári Ildikó titkár asszony köszöntését követően az óvodások hagyományörző műsorát tekinthették meg a jelenlévők. Az Emléklakettet Szabó Zsuzsanna, a Pedagógusok Szakszervezetének alelnöke és Bazsó Bertalanné megyei alelnök adta át a megítélt kitüntetés.

*

2015. június 13-án 9.30. órakor vett búcsút ballagó diákjaitól a Szent László Általános Iskola és AMI, majd 10.30 órakor vette kezdetét a Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI alma materüktől búcsúzó diákjainak ballagási ünnepsége, melyet június 17-én, illetve 19-én követtek a tanévzáró ünnepélyek. A Zrínyi iskolában a ballagási ünnepség rendhagyó módon zajlott, hiszen Timár László igazgató úr is búcsút vett a gyerekektől, szülőktől, kollégáktól nyugállományba vonulása alkalmából. A tanévet a Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI június 23-án a tanév értékelésével a tanévzáró értekezlettel zárta le.

*

2015. június 19.-22. napokon az erdélyi Gelence testvértelepülés, június 20-21. napokon a lengyelországi Kepno, június 27., illetve 27-28. napok a szlovákiai Szepsi és a német Bad-Dürrenberg testvérvárosok várták városunk delegációit ünnepélyes rendezvényeikre.

*

2015. június 26-án 9.00 órai kezdettel Encs Város Önkormányzata, az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár és az Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesület rendezésében, a B-A-Z Megyei Önkormányzat Elnöke, a Kazinczy Ferenc Társaság és az Abaúji Polgáriért Alapítvány támogatásával az I. világháború kitörésének és pusztításának 100. évfordulója és az I-II. világháború áldozatainak emlékére emlékülés- tanácskozás tartására került sor. A program „A nagy háború magyar szemmel” című kiállítás megnyitásával indult, melyet követően Szeles András polgármester úr köszöntötte az emlékülés résztvevőit és egyben a tanácskozást megnyitotta. Értékes előadásokkal emlékeztek az első és második világháború eseményeire, a benne résztvevőkre. Az előadók között neves történészek, újságírók voltak.

A tanácskozáson az előadások között I. és II. világháborús katonadalokkal a Bodroghalomról érkezett „Halom Dalkör” működött közre.

*

2015. június 27-én 10.00 órakor Encs Város Önkormányzata és az Abaújdevecseri Részönkormányzat rendezésében ragyolczi Csoma József felújított síremlékének átadására került sor az abaújdevecseri Sírkerthben.

A neves történész, heraldikus épp június 27-én született, 1848-ban. Erdemei elismeréseként a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság a Nemzeti sírkerthe sorolta temetkezési helyét.

Nagy megtiszteltetés ez a Csoma család számára, és nagy büszkeség a városnak, hiszen Csoma József nevét nemzetünk kiemelkedő személyiségeivel, államférfiakkal, tudósokkal, művészekkel együtt emlegetik. Síremléke azok között szerepel, akik valami jelentőset tettek le a magyarok történelmi asztalára.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik közreműködtek abban, hogy Abaúj egyik fontos szülöttje méltó környezetben pihenhet.

*

2015. június 29-én 10.00 órakor tartotta az „Integrált térségi programok a gyermekek és családjaik felzárkózási esélyeinek növelésére” című, a TÁMOP 5.2.3-A-12/1-2012-0003 azonosító számú „Biztos kezdet, biztos jövő” projektje záró rendezvényét az Encsi Többcélú Kistérségi Társulás.

*

2015. július 01-én a Semmelweis Nap alkalmából köszöntötte Szeles András polgármester úr az egészségügyi szolgáltatást nyújtó intézmények dolgozóit.

A képviselő-testület munkája

- A testület 2015. június 4-i rendkívüli ülésén döntött az ipartelepen létesülő hulladéktraktó állomás megközelítését szolgáló vasúti átkelő megközelítését szolgáló útátjáróhoz szükséges közterület térítésmentes MÁV Zrt tulajdonba adásáról. A továbbiakban megtárgyalta a képviselő testület az Integrált Településfejlesztési Stratégia megalapozó vizsgálatát, jóváhagyta a partnerségi egyeztetés szabályait. Döntött a grémium az önkormányzati feladatellátást szolgáló fejlesztések támogatására irányuló pályázatok benyújtásáról a belterületi utak, az abaújdevecseri óvodaépület, a a Városi Sportközpont Sportcsarnok részében felújítása érdekében, valamint a települési önkormányzatok rendkívüli támogatására irányuló pályázat benyújtásáról.

- A testület 2015. június 25-i rendkívüli ülésén úgy határozott a képviselő-testület, hogy a Városi Művelődési Központ és Könyvtár technikai, műszaki eszköz-állományának bővítése, gyarapítása érdekében pályázatot nyújt be közművelődési érdekeltségű támogatás elnyerésére. Továbbá módosította a testület az önkormányzat tulajdonában álló lakások és helyiségek bérletére vonatkozó szabályokról szóló 17/2003.(VI.24.) önkormányzati rendeletet.

- A testület 2015. július 2-i soros ülésén az alábbi rendeleteket módosította:

-Az önkormányzat 2015. évi költségvetéséről szóló 2/2015.(II.24.) önkormányzati rendelet.

A grémium megtárgyalta és elfogadta a lejárt határidejű határozatokról szóló jelentést, a tanévkezdéssel kapcsolatos feladatokról szóló tájékoztatót, a Városi Művelődési Központ és Könyvtár, a Városi Sportközpont, valamint a Hernád Völgye és Térsége Szilárdhulladék-kezelési Önkormányzati Társulás tevékenységéről szóló beszámolókat

Döntött a testület a lakossági víz- és csatornaszolgáltatás támogatási pályázat benyújtásáról, az Encsi Csoda –Vár Óvoda és Bölcsőde, továbbá a Városi Sportközpont intézményvezetői megbízásáról, a Területi Egészségügyi Központ – egészségügyi eszközök, műszerek, bútorok valamint informatikai eszközök beszerzése tárgyában lefolytatott közbeszerzési eljárás eredményéről

Zárt ülés keretében megtárgyalta a grémium a testület a helyi kitüntetések tárgyában érkezett javaslatokat és döntött azok odaítélése tárgyában.

Az ülést követően közmeghallgatásra került sor, ahol az állampolgárok tehetők meg közérdekű bejelentéseiket, javaslataikat, illetve segítséget kérhettek az észlelt problémák orvoslásában.

NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS NAPJA ENCSÉN

A Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából 2015. június 3-án emlékhelyet avattak Encsenen.

Az önkormányzat felkérésére Szakács István helyi fafaragó által készített alkotás régi adósága a városnak.

Az avatáson Kardos Alexandra, a Váci Mihály Gimnázium tanulójának szavalata után Szeles András polgármester köszöntötte a szép számú jelenlévőt.

Az emlékhelyet dr. Hörcsik Richárd országgyűlési képviselő avatta fel.

A római katolikus egyház nevében dr. Garancsi László címzetes főesperes, a református egyház nevében Baksi Mária esperes asszony, a görög katolikus egyház nevében Pacsai János parókus, az evangélikus egyház nevében Domokos Tibor lelkész áldotta meg az alkotást.

A rendezvényt a Csikuska néptáncsoport műsora és Takács Erika, a Zrínyi Ilona Általános Iskola tanítójának éneke zárta.

Szeles András polgármester köszöntője:

Encs Város Önkormányzata nevében nagy tisztelettel és sok szeretettel köszöntök mindenkit mai rendezvényünkön.

Megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm dr. Hörcsik Richárd országgyűlési képviselő urat és dr. Ódor Ferencet, az Encsi Járási Hivatal vezetőjét.

Abból az alkalomból jöttünk ma itt össze, hogy egy emlékhelyet avassunk június 4-e, a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából. Régi ígéretünk ez, ami ma megvalósításra kerül.

A Magyar Köztársaság Országgyűlése 2010. május 31-én fogadta el a 2010. évi XLV. törvényt a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről.

Ez a törvény többek között kimondja, hogy „A Magyar Köztársaság Országgyűlése kötelességének tekinti arra inteni a nemzet ma élő tagjait és a jövőző nemzedékeket, hogy a trianoni békediktátum okozta nemzeti tragédiára mindörökké emlékezve, más

nemzetek tagjaiban okkal sérelmeket keltő hibáinkat is számon tartva, s ezekből okulva, az elmúlt kilencven esztendő küzdelmeiben az összefogás példáiból, a nemzeti megújulás eredményeiből erőt merítve, a nemzeti összetartozás erősítésén munkálkodjanak.”

Nagy utat tettünk meg 2004. december 5-e, a nemzeti szegény napja óta, mikor is az ország lakosságának egy jó részét 23 millió román beáramlásának rémképével rá lehetett venni arra, hogy tagadja meg a határon túl, a Kárpát-medencében élő magyar testvéreit.

De most inkább emeljük fel szívünket, s örüljünk annak, hogy mától lesz a városunkban is egy hely, amely emlékeztet a 95 évvel ezelőtti trianoni diktátummal elszakított területek magyarjaira.

El lehet majd jönni ide, és el lehet majd gondolkodni a világ nagy eseményeiről, s benne rólunk.

Június 4-e a Nemzeti Összetartozás Napja, s nem a széthúzásé. Jó lenne, ha többször látnánk magunk előtt azt, ami összeköt minket, s nem azt, ami elválaszt. S egyszer talán az összetartozásból összefogás lehet majd.

Azért ne legyenek illúzióink. Nem csak a jelenről vélekedünk olykor nagyon eltérő módon, hanem történelmünk nagy eseményeiről is sokszor más-mást gondolunk.

Talán, ha a Kárpát-medence, vagy a világ magyarjai jutnak eszünkbe, nem feltétlenül az számít, hogy teszünk-e Nagy-Magyarország matricát az autónkra s talán nem is az a döntő, hogy ki tudja minél hangosabban énekelni a Székely-himnuszt.

Ahogy Kovács András Ferenc költő írja:
„Mert nem lesz hazának elég,
Ha sanda bús honfibusz szolozsmád

*Siratja Kassát, dús Kolozsvárt,
S Hargitának hűs legét!”*

E helyett jusson eszünkbe sokszor akár itt megállva, helyet foglalva az a több millió magyar, aki sok száz kilométerre él országhatárunktól. Ha tehetjük, látogassuk és ismerjük meg őket, s ne erőltessük rájuk akaratunkat, hanem kívánjuk azt nekik, amit ők szeretnének. Nyújtsuk feléjük jobbunkat, segítő kezünket.

S végül engedjék meg, hogy köszönetet mondjak mindazoknak, akik segítettek abban, hogy ez az Emlékhely létrejöhessen.

Köszönöm a Képviselő-testület egyértelmű támogatását, dr. Szántó Marianna jegyző asszony segítségét.

Köszönöm Sándor Róbertnek, a Műszaki Iroda vezetőjének az irányítását, a Városgazda Nonprofit Közhasznú Kft. dolgozóinak és a közfoglalkoztatottaknak a munkáját, s köszönet mindenkinek, akik a mai napon közreműködésükkel hozzájárulnak a méltó emlékezéshez.

Utoljára hálás köszönetemet szeretném kifejezni Szakács István fafaragónak, aki vállalta, hogy aránylag rövid idő alatt elkészíti ezt az alkotást.

Megköszönöm megtesteltő figyelmüket:

Közelkép

Képviselőink másik oldalról

Képviselőtestületi tagjainkkal készített interjúsorozatunk második részében Bratu Ferenc képviselő úrral beszélgettem. *Úgy tudom ön is tősgyökeres encsi, bár családalapítása óta a társközségben Abaújdevecserben él.*

1993 júniusában költöztünk Abaújdevecserbe a családdal, addig Encsen laktunk. Első perctől külön költöztünk a szüleinktől, így hamar hozzászoktunk az önállósághoz.

Hányadik ciklusát tölti a város szolgálatában?

A negyedik ciklusomat töltöm képviselőtestületi tagként Encs városában. Ezúton is szeretném megköszönni a választópolgárok bizalmát, hogy ilyen hosszú ideje támogatják munkámat. Igyekszem megszolgálni bizalmukat.

Mi az, ami ehhez a környékhez köti?

Természetesen elsősorban a családom köt ehhez a vidékhez, másodsorban a szülők, a barátok és végül a vidék és ez a város, ahol egész eddigi életemet töltöttem. Édesanyám 84 éves, ő Encsen lakik, gyakran tölti nálunk az idejét. Istennek hála ő még közöttünk van. Édesapám 1999-ben elhunyt.

Tudna mesélni valamit a gyerekkoráról? Hol töltötte, mik a legemlékezetesebbek pillanatai?

A Rozmaring úton nőttem fel. A legszívesebben az utcai focikra emlékszem vissza. Abban az időben még lehetett a Bársonyos pataokban fürdeni. Nyári napokon felkerekedtünk a cimborákkal és elindultunk fürdeni, bár azzal sosem foglalkoztunk, hogy tiszta-e a vize, de csak az lehetett, mert sohasem volt senkinek semmi baja. Szerintem a mi generációnk edzettebb, mint a mostani. Sokszor elcsavarogtunk a fügödi almáskertekbe, vagy elmentünk madarászni. Rengeteget mozogtunk, megmásztuk a legmagasabb fát is a barátokkal. Talán ezért voltunk egészséges, strapabíró gyerekek. Ezekre az apró csínytevésekre, élményekre mindig szívesen gondolok vissza.

Mik a legkedvesebb iskolai élményei?

Az általános iskolámat Encsen végeztem. Az alsótagozat akkor még a templom mellett, a mostani szakiskolában működött. A felsőtagozatot már a téglaiskolában végeztem. Nagyon szívesen emlékszem vissza akkori tanárainkra. Nagy szeretettel gondolok vissza Beke Guszti bácsira, mert ő szeretett meg velem a történelmet. Pecsénye tanár bácsit sem felejttem el soha, ő tanította nekem a földrajzot. Alsótagozatban Tóth Lajosné Erzsike néni és Baranyiné tanítottak minket nagy türelemmel és kedveséggel a betűvetésre, a matematika alapjaira. Amit akkor megtanultam egész életemben nem fogom elfelejteni. Jó osztályközösségeink

voltak. Van akivel még ma is nap mint nap találkozom, de egyharmaduk elment erről a vidékről. Sokukkal még ma is kapcsolatban állok az interneten keresztül.

A felesége, Csilla és fia Dávid is városunkban dolgoznak. A lánya Beáta pedig Angliában vállalt munkát. Bemutatná néhány szóban családját?

Feleségem Csábrági Csilla. Ő a Városgazda Kht-nál dolgozik adminisztrátorként. Apósom és anyósom pedagógusok voltak. Nagyon nagy szívfájdalom nekünk, hogy ilyen korán elmentek. Nagyon nagy űrt hagytak maguk után nemcsak bennünk, hanem a gyerekeinkben is sajnos. A fiam a Művelődési Központ és Könyvtár technikus. Beáta lányom egy kicsit más utat választott, külföldön, Angliában vállalt munkát. Hogy őszinte legyek én nem nagyon rajongtam a döntéséért. Amikor közölte velem, hogy íthagy bennünket, én próbáltam lebeszélni, de végülis tiszteletben tartom az elhatározását. Ő is a vendéglátásban dolgozik, bár most szeretne beíratkozni egy könyvelői képzést nyújtó iskolába, mivel pénzügyi szakközépiskolát végzett. Most itthon van szabadságon, nyár végéig pihen, aztán majd meglátjuk, hogyan tovább. Nyelvtanulás és tapasztalszerzés szempontjából nagyon jó választás, nagy hátránya az, hogy messze van a családtól.

Nekünk a szülőknek nagyon nehéz. Már három karácsony telt el nélküle. Bizonny nem könnyű, amikor a karácsonyi ebédnél a levesbe cseppen egy könnycsepp....mert az egyik gyerek nincs itthon. De ezt hozta az élet. Az EU-ba történt csatlakozásunk óta megnyíltak a határok, kinyílt a világ mindenki számára. A fiatalok kalandvágyóak, jönnek mennek, külföldön vállalnak munkát. A fiam

is egy hónapot tartózkodott az Egyesült Államokban rokonoknál, ahonnan csodálatos élményekkel tért haza. Mi idősebbek nem ilyenek vagyunk. Mi nagyon kötődünk a szülőfalunkhoz, a szűkebb környezetünkhöz. Talán egy kicsit „földhözragadtnak” nevezném a mi generációnkat.

Mi a jelenlegi munkája képviselő úrnak?

Egy vállalkozást üzemeltetek Abaújdevecserben, egy sörözőt, amit már 13 éve működtetek, ami nagyon kevés szabadidőt hagy számomra. Sajnos csak a vasárnap délutánom szabad, pihenőnapom nincs is.

Ha jól hallottam nagyon szeret és nagyon jól tud főzni. A sütés- főzéshez kialakított mindenféle eszköz, kellékek áll rendelkezésre áll a állnak családi házuk udvarán, amit módomból volt megnézni. Egy komoly hús és kenyér sütésére is alkalmas kemence, hangulatos grillezőkemence és füstölő. Gondozott, rendben tartott zöldszécs és gyümölcsöskert, ahol minden főzéshez való megerem. A főzés nekem egy olyan hobbi, ami kötődik a szakmámhoz is, mivel vendéglátóipari iskolát végeztem. Mindig is szerettem a sütés-főzést, de az utóbbi időben inkább főzéssel foglalkozom. Ez nemcsak hobbi számomra, hanem egy olyan foglalatosság, ami megnyugtat és kikapcsol engem a mindennapokból. Az udvaron ezért van meg minden főzéshez való kellék. Vannak bográcsok, kemence, barbecue sütő, füstölő.

A családtagoktól hallottam, hogy nagyon szép, kerek évfordulót ünnepeltek mostanában, hiszen idén lett 50 éves. Gratulálok az egészségesben megért félvívészázados születésnaphoz. Kívánok Önnek még ugyanennyit!

Önkormányzat

Köszönöm. A családom meglepetéspartival készült, ami nagyon jólesett nekem, hiszen teljesen titokban tartották.

Mik a speciálitásai? Mi ízlik a legjobban a családtagoknak és a barátoknak?

Mindenféle bográcsos, kemencés, grill ételt megfőzök mostmár. Hosszú évek alatt már kitapasztaltam az egyes ételek elkészítésének csínját bínját. Saját fűszerkeverékeim is vannak.

Például milyenek? Tudna néhányat említeni?

Megemlíthetném az úgynevezett pásztorsót, ami egyszerű fűszerkeverék. Vannak barbecue fűszerkeverékeim, vannak pörköltökhöz valók, halhoz, csirkéhez, sertéshúshoz...

Elárulna nekünk egyet ezek közül?

Talán a pásztorsót, ami a legegyszerűbb fűszerkeverékem, ami sóból, borsból, paprikából, köménymagból, vagyis az alapvető fűszerekből áll, de én még teszek bele egy kis kakukkfűvet és bazsalikomot is.

Megosztaná velünk egy jó receptjét?

Egy családi receptet mondanék el, a fiam kedvencét a paprikás krumplit. Talán én egy kicsit másképpen szoktam ezt főzni.

Általában debreceni kolbászból szoktam készíteni. Előbb csinálók egy pörköltalapot, bele a krumplit, az egészet bő lére ereszttem és hozzáadom a házilag készült fűszereket. Ezenkívül ízesítem még egy kis kakukkfűvel és rozsmaringal is.

Büszke vagyok rá, hogy az évente megrendezésre kerülő "Bogrács-Csata" főzőversenyen csapatom kétszer is első helyezést ért el a palóc levessel és a nyári levessel. Szinte minden évben dobogósok lettünk.

A főzésen kívül mi az amivel szívesen tölti a szabadidejét képviselő úr?

A főzésen kívül ami szabadidőm marad azt kertészkedéssel töltöm. Minden, amire egy családnak szüksége van megterem a kertünkben: paradicsom, paprika, hagyma, burgonya, tökfélék, saláta, málna, szeder, szőlő.....Amire talán nagyon büszke vagyok az az, hogy kísérleti jelleggel vásároltam két datolya-szilva fát, ami egy mediterrán gyümölcsfajta, amelyek közül az egyik nagyon szépen beindult, a másik egy kicsit visszamaradt a fejlődésben, de az is megmarad. Nagy, sárga narancsformájú gyümölcsöket terem. Állítólag megterem a mi vidékünkön is. Kíváncsi vagyok rá. Azt a fajtát választottam belőle, ami -18 fokig bírja a klímát.

Hogyan telnek a család és az ön hétvégéi?

Én általában dolgozom vasárnap is. Ami szabadidőm marad a vasárnapból azt mindig a családommal töltöm. Minden vasárnap elmegyek a templomba, addig a sörözőben a feleségem levált.

Ha megkérdezhetem vannak-e olyan tervei a közeljövőben, amit szívesen megosztana az olvasókkal?

A legközelebbi terveink közé tartozik, hogy egyszer szeretnénk kijutni Angliába a gyerekeket meglátogatni. Jó lenne egyszer az amerikai rokonokkal is találkozni, akik sokszor hívnak minket.

Utazásra, üdülésre nincs is lehetőségük a családdal együtt?

Tavaly Pünkösdkor elutaztunk Erdélybe a csíksomlyói búcsúra. Ez volt az utóbbi 10 év egyik legcsodálatosabb családi kirándulása, ahonnan lelkiekben feltöltődve jöttünk haza. Úgy gondolom, a közeljövőben azért megpróbálok többet pihenni majd.

Radeczki Éva

„TeSzedd a Kéken!”

A "TeSzedd" környezetszépítő akció Magyarország legnagyobb önkéntes mozgalma ötödik alkalommal került megrendezésre hazánkban május 15-17 között. Ennek keretében május 16-án a "TeSzedd a Kéken" akciót a Magyar Természetjáró Szövetség szervezte. Az Országos Kékkör 2500 km hosszú szakaszán. A rendezvény célja természeti értékeink közös védelme és a szemléletformálás, hogy minél több ember figyeljen oda környezetére, kevesebbet szemeteljen és a túraútvonalat az önkéntesek megtisztítsák a szeméttől. Az

országos Kékkör három nagy szakaszán 60 területi koordinátor szervezte meg az önkéntesek munkáját. A mi térségünk koordinátora Kovácsné Nagy Emőke részletesen tájékoztatta szerkesztőségünket a programról. A találkozási pontról az encsi vasútállomásról 137 fő indult el hét csoportban a Kéktúra útvonalán, képzett túravezetők irányításával. Városunkat a Szent László Katolikus Általános Iskola 2. osztályos diákjai és négy tanára képviselte. A gibárti műemlékjellegetű vízierőmű megtekintése után az önkéntesek két irányban

indultak. A kisiskolások a gibárti hídtól a az encsi Bársonyos patak hídjáig tisztították meg az utat. Túrájuk a kiindulóponton az encsi vasútállomáson ért véget. A másik csapat az idősebbek a gibárti temetőtől Boldogkőváraig végezték a szemétyűjtést. Az aktív önkéntesek között több generáció képviseltette magát az 5 évestől a 70 évesig. Az eseményt támogatták a környék - Boldogkővára, Arka, Regéc, Gibárt, Mogyoróska és Fancsal - község polgármesterei. A tisztább környezetért tenni akaró emberek aktív közreműködésével és jószándékával az önkéntesek megtisztították az Országos Kéktúra Fancsaltól Regécig terjedő szakaszát.

A Csoma kriptá avatása

A Csoma József által 1909-ben épített kriptát az encsi önkormányzat állami támogatással rendbehozatta, és a felújított kriptá avatására 2015. június 27-én került sor.

A megérkező vendégeket a Csoma család utolsó sarja, Csoma József dédunokája, Evva Margit az Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesület elnöke mély hálával fogadta.

A megérkezetteket Molnárné Juhász Éva abaújdevecseri részönkormányzat vezető üdvözölte.

A felújított kriptát Szeles András, városunk polgármestere az alábbi gondolatokkal, mondatokkal adta át mondta el.

„Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Encs Város Önkormányzata nevében köszöntöm önöket.

A város, valamint az Abaújdevecseri Részönkormányzat rendezésében ma ragyolczi Csoma József felújított síremlékének átadására kerül sor.

A neves történész, heraldikus, aki tagja volt a Magyar Tudományos Akadémiának, épp június 27-én született 1848-ban. Erdemei elismeréseként a Nemzeti Emlék hely és Kegyeleti Bizottság a Nemzeti sírkertbe sorolta temetkezési helyét.

A Nemzeti Örökség Intézete által számon tartott, figyelemmel kísért hősi temető, hősi temetési hely a nemzeti emlékezés fontos alkotóeleme. Ennek lett része település-részünkön, az Abaújdevecserben élt jeles heraldikus, történész, az MTA volt tagja, ragyolczi Csoma József és családjának kriptája.

Nagy megtiszteltetés ez a Csoma család számára, nagy büszkeség a városnak, hiszen Csoma József nevét nemzetünk kiemelkedő személyiségeivel, államférfiakkal, tudósokkal, művészekkel együtt emlegetik. Síremléke azok között szerepel, akik valami jelentőset tettek le a magyarok történelmi asztalára. Nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy rászolgált erre az érdemre. Tudományos munkásságával egy olyan úrt sikerült kitöltenie, ami fontos a magyar családkutatásban, a magyar történelemben.

„Kevés nemzet szakirodalmának van ilyen kitűnő ismertetése nemzeti heraldikájáról, mely korszakról korszakra ismertetné a

címeralkotás jellemző sajátosságait kompozícióban, stílusban, a választott címerképekben egyaránt.”

– írta Fejérpataky László A magyar heraldika korszakairól című könyv előszavában.

Mi, a hálás utódok, minden éven megemlékezünk e nagyszerű tudós életéről, munkásságáról. A város, erejéhez mérten, ápolja hagyatékát.

Örömről szolgál, hogy idén a Miniszterelnökség támogatta a Csoma sírhely felújítását. A megszületett épület mintegy 800 ezer forintba került. Ebből a támogatás 771.661 forint volt. A beruházás eredményeként a Magyarország kulturális örökségéhez tartozó sírhely megújult, kialakításra került egy megemlékező tér. Ennek segítségével Abaúj egyik fontos szülöttének tisztelete méltó környezetbe helyezhető el.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik ebben közreműködtek.

Az 1909-ben épített kriptában nyugszanak:

Csoma József és házastársa Bernáthfalvi Bernáth Margit, valamint gyermekeik: István, Sarolta és Boróka, házastársaik: Bideskúti Terézia, Császár László és Elek Antal.

Itt nyugszanak tovább Csoma István anyósa Bideskúti Mihályné sz. Fáy Terézia, valamint István barátja: Butykai Menyhért. A kriptá elé temették: Elek Antalné lányát Evva Ernőné sz. Elek Rózsát, valamint Csoma István két gyermekét: Lászlót és Juditot.

Közülük a legjelentősebb életművével Csoma József rendelkezik. A tudás alapjait Pesten és Sárospatakon táplálták az érdeklődő ifjúba. 1879-ben egy nagyobb utazásra vállalkozott Nubiában. Ezen kívül Csoma József bár nem Abaújdevecserben született, életének nagy részét itt töltötte.

A gazdálkodás mellett, melyet kötelességének érzett a birtokán, tudományos tevékenységet végzett.

Úgy érezte, ha többet akarunk megtudni őseink történelméről, új, eddig nem ismert tényeket akarunk feltárni, minden területet be kell vonni a vizsgálatába.

Rájött, hogy a nemesi családok címerei mennyire jellemzőek, milyen sokat elárulnak az eredetükről, a múltjukról. Annak szentelte életét, hogy ezen a területen, a címer és családkutatás, szaknyelven a heraldika és a genealógia területén segítse nemzetünk történelmének megismerését.

A falusi csend és nyugalom, a kiegyensúlyozott környezet először kisebb tanulmányokra, cikkekre sarkalta. A dualizmus idején, a fellendülő gazdasági és tudományos élet egy kiaknázatlan területét sikerült feltárnia.

Tudományos munkássága a régészet, a magyar családtörténet és a magyar heraldika kérdéskörére

terjedt ki.

Archeológiai tárgyú dolgozatait kezdetben néhány tárgy ismertetése jelentette, majd nagyobb tanulmányban hívta fel a figyelmet Abaúj megye őstörténetére. Listát állított össze az egyes lelőhelyekről, részletesen taglalta a bronzkori objektumokat. Feltárta a monaji halom hun-szkíta temetkezését, pontosan leírta az ott talált leleteket.

A régészet után figyelme a régi sírkövek felé fordult. Barátjával, Csergheő Gézával sorra járták a templomokat. Tanulmányai az Archeológiai Értesítő és a Turul című kiadvány hasábjain láttak napvilágot.

Tudományos kutatásait a szakma kellő mértékben értékelte. 1905-től a Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság másodelnöke lett. A Magyar Tudományos Akadémia 1900. május 4-én választotta levelező tagjává. Nemzetiségi címerek tanulmánya című székfoglaló előadása 1900. október 15-én hangzott el.

Méltán lehetünk büszkéek arra, hogy itt élt Abaújdevecserben.

Külön örülünk, hogy a jövőben megfelelő környezetben, megszületett emlékhely mellett idézhetjük fel életét, munkásságát.

Letette névjegyét a magyar tudományos életben. A mi kötelességünk az, hogy ezt ne felejtsük el, tisztelegjünk emléke előtt, megbecsüljük hagyatékát, ápoljuk emlékét. Széchenyi Istvántól származó idézettel fejezzük ki kegyeletteljes megemlékezésünket irányába, és egyben felhívjuk mindenki figyelmét az itt örök álmukat alvók emlékének közös megőrzésére.

„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”

Evva Margit Csoma József dédunokájának köszönő szavai.

Tisztelt polgármester úr, Én mint a Csoma család utolsó leszármazottja megköszönöm a család nevében a megtisztelő megemlékezését és ameddig Isten engedi, igyeksznék betartani megtisztelő mondásait.

A síremléket megáldotta Tárkányi Edit református lelkész.

Városszépítés, közfoglalkoztatás

A Városgazda Kft. életében folyamatos munkát jelent a városüzemeltetéssel járó feladatok ellátása.

A napokban befejeződött az egygyári virágok kiültetése, kihelyezése, mely a tavaszi időszak leglátványosabb és fontosabb feladata. A magvetés, palánta nevelése már márciusban elkezdődött, a kiültetést pedig az időjárási viszonyok függvényében május elejétől, az oszlopokra való kihelyezésre pedig a fagyoszenetek után kerül sor.

A hagyományos és kevésbé igényes fajtákat mintegy 15000 db-ot magvetéssel állítunk elő, míg a virágok többi része, közel 20000 tő palántából került kinevelésre.

A magvetést és palántanevelést két db fóliasátorban tudjuk végezni. Az egyik fólia 160 m²-es, mely régóta biztosította, ha szerényebb körülmények között is a virágok előállítását.

2013-ban a start közmunkaprogram lehetőséget biztosított egy 400 m²-es, duplafalú fóliaház felépítésére, melyet a múlt évben sikerült igazán befejezni. Ekkor szintén a program segítségével elkészültek a palántaneveléshez szükséges asztalok, a fólia befűvőventilátora és fűtése is telepítésre, kiépítésre került.

A városban és tele-pülszrészsein évről-évre növekszik a virágokkal beültetett, díszített terület, mely meghaladja az 1500 m²-t. Az egy és kétnyári virágok mellett természetesen évelők is díszítik az ágyásokat.

Hamarosan elkezdődik az őszi kiültetéshez szükséges palánták előállítása. Mag-vetéssel kezdünk. Július közepéig elvetjük a káposztavirágok magjait, mely szemenkénti ültetéssel kerül a tálcákba, kelést követően pedig pikírozással a palántanevelő cserepekbe. Idén 3000 db káposztavirág kiültetését tervezzük, melyet szeptember végétől a téli kemény fagyok beálltáig díszítenek.

Augusztus közepétől 18000 db árvácska és százszorszép nevelése kezdődik el, melyet az egygyári virágok kiszedését, a talaj előkészítést követően októberben ültetünk ki a szabadföldbe.

A start közfoglalkoztatási program keretében több olyan értéktérítő munkát tudunk

elvégezni, mely elősegíti a foglalkoztatást, lehetőséget teremt egy-egy városfejlesztési elképzelés megvalósításához:

- parkoló építése készül jelenleg a Református templom előtt. Ezt követően az Orvosi rendelő és a temető előtti területen kerül hasonló térburkolt parkoló kiépítésre.

- az encsi köztemető területének, a Mérai út felé való bővítéséhez július közepéig megérkeznek az új beton kerítéselemek. Itt az előkészítő földmunkával már elkezdődött a munka.

- a kibővített mezőgazdasági területen csicsókatermesztéssel és málna telepítésével egészül ki a zöldségtermesztés. Az őszi folyamán pedig szeder telepítésére, a boggyósok támrendszerének kiépítése készül el.

- A volt tüdőgondozó épületének részbeni felújítására is sor kerül. Rész munkák már folynak az épületen, de a befejezésre csak a

fogászati rendelő kiköltözését követően kerülhet majd sor.

A közfoglalkoztatottak természetesen nem csak a start- és értéktérítő programban vesznek részt. A közterületek, parkok napi gondozása, takarítása és a karbantartási-, építési munkák terén is nagy segítséget jelentenek. Nélkülük a városüzemeltetési feladatok ilyen szintű ellátása elképzelhetetlen lenne.

A lakossággal való szorosabb együttműködés és személyes kapcsolat hatékonyabbá tétele érdekében július hónaptól bevezetésre került az ügyvezetői fogadóóra a Kft. Encs, Vasút út 11. sz. alatti székhelyén.

Fogadóórák időpontjai:
minden páros hét kedd 8.00-10.00
csütörtök 14.00-16.00 óra közötti időben.

Természetesen a hét valamennyi munkanapján hétfőtől-péntekig munkaidőben továbbra is fogadjuk és várjuk a lakosság érdeklődését, közérdekű bejelentéseit. A személyes megkeresés mellett telefonon, az 587-511-es számon, vagy a varosgazda@skylan.hu e-mail címen is elérhetőek vagyunk. Szívesen vesszük észrevételeiket és válaszolunk kérdéseikre.

Bartek József

Megnyílt Új húsbolt a régi helyén

A butiksoron, a Kuszko húsbolt helyén, megújult arculattal, jó minőségű hússal, kedvező árakkal, heti akciókkal, nagy választékkal várja a régi és az új vásárlókat.

JANIKÉM HÁZIAS HÚSZÜZLETE.

A sertés kistermelőktől kerül beszerzésre. Baromfi és növendékmarha csak magyar beszállítóktól! Saját készítésű hurka, kolbász, egyéb finomságok.

Udvarias kiszolgálással, szeretettel várom vásárlóimat.

Vilk János
„JANIKÉM”

A tettek emberei – Luterán Károly és fiai

Mostani számunkban a Lutherm Kft. múltjáról, jelenéről és jövőjéről beszélgettem Luterán Károllyal és két fiával Péterrel és Gergővel annak apropójából, hogy a cég most ünnepli 21 éves születésnapját. Karcsival mi elég régóta ismerjük egymást, hiszen földiek vagyunk. Mindketten Baktakérről származunk.

Édesapád is sokoldalú, kreatív kőműves-mester volt és ugyan akkoriban nem vállalkozóként- de ő építette a környék akkori létesítményeit és lakóházait. Három fia is örökölte az édesapa gyakorlatiasságát és műszaki érzékét. Te most 68 évesen még remekül átlátod és irányítod a cég szerteágazó tevékenységét.

Bár úgy hallottam, hogy a stafétabotot most át akarod adni fiaidnak. A céget te alapítottad és éveken át azon dolgoztál, hogy elnyerje mai formáját. Előbb essék szó a múltról...

Honnan ered az ötlet, hogy ilyen jellegű vállalkozást alapítsz?

1969-ben végeztem, épületgépészből szereztem diplomát. Ezután állami vállalatnál helyezkedtem el. Egy nagyhírű tervező-vállalathoz kerültem, ahol épületgépészeti munkák tervezésével kezdtem el foglalkozni. Kezdetben csak kisebb volumenű tervek készítését, később jöttek a nagyobb kihívást jelentő feladatok. 12 évet töltöttem ezen a munkahelyen előbb irányítótervezőként, később tervellenőrként, ami azt jelentette, hogy én adtam az instrukciókat az épületgépészeti tervezéssel kapcsolatban a cégnél- vagyis szakági főmérnök lettem. 1981-ben a cég megrendelése lecsökkentek. Már érződött a szocializmus válsága. Akkor kezdtem el gondolkodni egy saját vállalkozás beindításán. Így egyéni vállalkozóként elkezdtem víz, gáz illetve központi fűtéseket tervezni és kivitelezni. Sok közintézmény és lakóház fűtését terveztem meg és készítettem el. Később a környező falvak (többek között Felsővadász, Kupa, Gagybátor) teljes ivóvízellátását sikerült kiviteleznem önálló kisiparosként. A 90-es évek elején került napirendre Abaúj körzet gázellátásának ötlete, ami nekem kapóra jött. Mivel ilyen végzettségem van szinte adódott a lehetőség, hogy ebben a tevékenységben részt kell vennem. Így 1994-ben az önálló vállalkozásból megalakítottam a LUTHERM nevű céget. Tevékenységi körünk egyre jobban kibővült a kor követelményei alapján. Elkezdődött a gáz központi fűtés rendszerek tervezése és kivitelezése és az ehhez kapcsolódó szolgáltatások megszervezése is. Azóta is lépést tartunk a fejlődéssel így egyre szerteágazóbb a tevékenységi körünk, de erről már inkább a fiaim tudnak bővebb felvilágosítást nyújtani.

Milyenek voltak a kezdeti lépések?

Egy vállalkozás beindítása nem könnyű feladat. A rendszerváltás után a gázhálózat kiépítésében aktívan részt tudott venni a cég,

szinte elsőként Abaújban. Ez nagy lehetőséget jelentett számunkra. Ezzel egyidőben nyitottunk meg egy szerelvényboltot, amely kezdetben még a saját kivitelező csapatunk kiszolgálását biztosította. A térségben, ahogy a gázberuházási program egyre jobban beindult egyre több vállalkozó kezdett el tőlünk vásárolni, így lehetőségünk nyílt arra, hogy folyamatos árukészlet bővítés mellett a fogyasztók szélesebb rétegeit is ki tudtuk szolgálni.

Nektek milyen végzettségeitek vannak?
-kérdésem Luterán Pétert és Gergélyt.

Én 2004-ben végeztem és kerültem a céghez ,bár már előtte is résztvettem a munkákban,ugyanis 2 év nappali tagozatos képzés után levelezőn fejeztem be tanulmányaimat. Műszaki főiskolára jártam Debrecenbe, ahol műszaki menedzserként végeztem. De mivel nincsen szakma papír nélkül,ezért lettem még kéményseprő és tüzeléstechnikai karbantartó mester ,gázvezeték és készülékszerelő szakmunkás ,hűtő és klíma berendezés szerelő,karbantartó ..stb.

Én, a Miskolci Egyetem gépészeti szakán diplomáztam, de van szakmám kéményseprőként nekem is.-mondja Gergő

Milyen tevékenységekkel foglalkoztok és milyen szolgáltatásokat nyújtotok, hiszen szerintem egy vállalkozás annál sikeresebb minél szélesebb skálájú tevékenységi körrel rendelkezik.

Az évek során rájöttünk arra, hogy sikeresek csak úgy lehetünk, ha komplex szolgáltatást nyújtunk a régióban .És úgy gondolom elmondhatjuk, hogy megyei szinten első voltunk,és vagyunk azon cégek közül, akik az épületgépészen belül tervezéssel, kivitelezéssel, gáz szervizeléssel, szereléssel,

beüzemeléssel és kereskedelemmel is foglalkoztunk. Majd 1999-től az épületgépészethez szorosan kapcsolódó kéményseprés is rákerült a szolgáltatási palettánkra. Ez a komplex tevékenységkör jelentette gyakorlatilag cégünk sikerét és jelenti mind a mai napig.

Honnan kaptok megrendeléseket?

Milyen volumenű munkákkal foglalkoztok?

-Istennek hála a megrendeléseink nem apadtak el. Nagyobb közületi munkákban is sikerül részt vennünk a térségben még a mai napig is, hiszen ez teszi ki a kivitelezés legnagyobb profilját ,és ez jelenti természetesen a cég legnagyobb bevételi forrását. Gáz és klíma beüzemelés,szervizelés területén is egyre több megelégedett ügyféllel rendelkezünk. A nyáron aktuális gáz, klíma és készülék karbantartási akciók idején dömpingszerűen érkeznek a megrendelések.(Ami ez éven is már tart július15-től-szeptember 15-ig)

Hogyan sikerült kiépíteni a kapcsolataitokat az évek során partnereitekkel, és milyen jelentős cégekkel álltok üzleti viszonyban?

Hamar észre kellett azt vennünk, hogy a megyében,a nagy épületgépész kereskedőkhöz képest,mi egy jelentéktelen,kis cég vagyunk. Életben maradni és kereskedelmünket fenntartani csak úgy tudjuk, ha olyan termékeket próbálunk meg forgalmazni, amelyek egyedülállóak a piacon. Sajnos jellemző Encsre is az a látásmód, hogyha valamit meg akarnak venni a polgárok, berohannak Miskolcra. Szerencsére a helyi vállalkozókkal olyan jó a kapcsolatunk, hogy támogatjuk egymást mindenben. Ők általában itt vásárolnak, ha épületgépészeti felszerelésekre van szükségük. Először is keresnünk kellett olyan gyártókat, akik valami újat képviselnek

a piacon, árérték arányban pedig elfogadható termékeket forgalmaznak. Így már több céggel is sikerült jó kapcsolatokat kiépítenünk. Ezek a teljesség igénye nélkül, a Krea, az Attack és most bevezetésre kerülő Hitachi szerszámgépek.

Úgy tudom 2014-től egy magyar kéménygyártó a KREA kéményrendszerek kizárólagos B-A-Z megyei forgalmazói lettetek. Mért újdonság ez a kéményrendszer, és miben jelentenek előrelépést a KREA típusú kéményrendszerek?

A kéményseprés révén találkoztunk 2012-ben a Magyar kéménygyártó Kft-vel, amely újdonságként elsőként vezetett be egy saját gyártású kéményrendszert. Ez azért volt újdonság, mert addig a piacon gyakorlatilag csak európai gyártók kéményeit lehetett megtalálni. Egy 2010-es szabványváltozás miatt kisméretű téglából már nem lehet kéményt építeni, csak ha rendelkezik megfelelősségi nyilatkozattal (Ilyen mai napig nincs a piacon). Mi is kapcsolódunk az ő programjukhoz, sikerült azt elérnünk, hogy a megyében a kizárólagos forgalmazóik csak mi legyünk. A kapcsolat azóta is gyümölcsöző. Ők a jogszabályban megfogalmazott és elfogadott kéményrendszereket gyártanak, amelyek árban verhetetlenek külföldi és más gyártók termékeihez képest. Úgy érzem eléggé jó partnerei vagyunk egymásnak, visszajelzéseink és „tippjeink” alapján rengeteget fejlesztettek már mind technikai és mind marketing terén egyaránt.

Ahogy utánanéztam lépést tartotok a fejlődéssel, hiszen sok olyan tevékenységgel is foglalkoztok, ami a megújuló energiaforrások felhasználásával áll kapcsolatban. Mikezek?

2015-ben már lehetetlen figyelmen kívül hagyni a mi szakmánkban a megújuló energiaforrásokat. Ez az épületgépészet fejlődésében már régóta tendencia. Minden gázkészülék gyártó termékpalettájában szerepelnek most már a kondenzációs kazánok, amelyek nagyobb hatásfokkal, kevesebb gáz és energiafelhasználással tudnak működni. Folyamatosan fejlesztjük a szolárrendszerek és napelemek forgalmazását is.

-A napelemmel kapcsolatban szeretném megkérdezni, hogy a mi északi régióinkban ennek felhasználása gazdaságos-e és mikorra térül meg a napelem, mint megújuló energiaforrás alkalmazása?

-Amíg sajnos állami szinten az atomerőművek fejlesztése a tendencia, addig nehéz az ilyen befektetések megtérüléséről beszélnünk. A nyugati országokban óriási állami támogatással nemcsak közületeknél hanem családi házakban is napelemes rendszerek kiépítésére van lehetőség. A most megjelenő pályázati programban nagyobb hangsúlyt fektettek a közintézmények energiaracionalizálására és a megújuló energiák felhasználására, de lakossági szinten

még mindig nincs elég támogatottsága annak, hogy egy több millió forintos beruházást egy háztartás meg tudjon valósítani. Egy napelem beruházás körülbelül egy 8-10 éves villamos energia számla előfinanszírozása. Attól kezdve beszélhetünk arról, hogy a befektetés megtérült. A napelemnek megvan az az előnye, hogy a villamosenergia szolgáltatónak a megtermelt többletenergiaát át lehet adni. Egy szolárrendszer esetében más a helyzet. A meleg víz, amit az megtermel, éghajlati adottságainkból eredően leginkább nyáron optimális, amikor a meleg víz használatunk a legkisebb.

Milyen a szakembergárdátok? Hány embert foglalkoztatotok?

Szakembergárdánk ágazatonként épül fel. Törekszünk az ágazatok, önálló és saját munkavégzésének fenntartására, minden ágazatunkat egy ágazatvezető koordinálja, aki a kollegák irányítását, munkavégzését szervezi. Így a kereskedelemben három, a szervizben pedig négy munkatársunk dolgozik már hosszú ideje. A kivitelezési ágazaton is van egy jól összeszokott szakembergárda, de itt egy-egy munkatárs cserélődése nagyjából évente bekövetkezik. Ha több munkánk van több embert tudunk foglalkoztatni. Gyakorlatilag hat-hét szakmunkás koordinálását végzi, egy épületgépész mérnök kollega, és a műszaki vezető. Az irodán van egy gazdasági adminisztrátor és egy kéményseprő adminisztrátor kolleginánk is, illetve a testvérem és jómagam. Édesapám már csak nagyobb tervezések erejéig áll be a csatásorba, de a napi kontroll igénye, azért a véreben van. Tehát összesen a mai nappal pont 20 főt foglalkoztatunk. 2013-ig hozzánk tartozott egy nyolc főt foglalkoztató kéményseprő állomány is. Egy jogszabályváltozás miatt Szikszóra telepítettük át a kéményseprés székhelyét. Felfogható ez a cég a mi leányvállalatunkként is. Az új jogszabályok alapján a rezsiszökevény miatt a kéményseprő ágazatot is államosítani fogják. Pedig a kéményseprés a közszolgáltatások közül az egyik legfellelősségteljesebb ágazat és rengeteg veszélyforrást jelenthet, ha nem szakember által elvégzett munka. Arról nem is beszélve, hogy 2012-óta az önfenntartásra sem elegendő profitot termel. A legújabb törvénytervezet szerint a kéményseprés feladatát a katasztrófavédelem veszi majd át, így pedig a „századik” terhet róják a nyakukba. Szakembergárdájuk nincs, úgy

tervezik hogy átveszik tőlünk a jelenlegi szakmunkás állományt, ha egyáltalán ők hajlandóak átmenni, vagy gyorstalpalón kiképeznek „szakembereket”

Mik a buktatói egy ilyen jellegű vállalkozás működtetésének?

Egy vállalkozás élete tele van kockázattal. Mindig az a cég voltunk, édesapám mentalitásából adódóan, amely csak addig nyújtózkodott, ameddig a takarója ért. Eddig még soha nem kellett hitelt felvennünk. A legnagyobb buktató szerintem az, ha a kivitelezésnél elvállalunk egy munkát vállalkozóként, és ha valamilyen generálkivitelezőn keresztül történik a kifizetés ami munka átadása után, még a fizetési határidő lejártát követően hónapokig vagy talán egy évig sincs kifizetve. És természetesen minden körülmény ellenére nekünk a dolgozóinknak bért kell adni. Azt hiszem büszké lehetünk rá, hogy az elmúlt 21 évben egyszer sem volt olyan alkalom, hogy ne tudtuk volna a dolgozóinkat időben kifizetni. Természetesen ez folyamatos mérlegelést igényel. Mi az a munka, amit be tudunk vállalni, mekkora rizikót jelent ez számunkra, mekkora összeget fektethetünk egy projektbe, mekkora tartalékunk marad. Úgy gondolom, hogy ez elég komoly kockázatelemzést igényel.

Mik a legközelebbi terveitek a jövőre nézve?

Kereskedelmi vonalon mozogva próbálunk olyan termékeket forgalmazni, importálni, amit mi egyénileg tudunk minőség és ár arány figyelembevételével nyújtani a megyében. Olyan termékekkel kell foglalkoznunk, amiben versenyképesek vagyunk. Sajnos manapság az internet korában hajlamosak vagyunk arra, hogy megnyitunk egy árúkeresőt - még jómagam is- és megnézzük melyik az a legolcsóbb ár, amin meg tudjuk a terméket vásárolni. Ezután mérlegeljük, hogy a felhasználói vélemények alapján milyen az árú minősége, mennyire megbízható a cég ahol az kapható. Sok esetben nekünk is ezzel kell versenyeznünk, tehát olyan termékeket kell forgalmaznunk, ami ár/értékben ezekhez képest, és a fogyasztó az interneten nem találkozik vele, mint tucat termékkel. Fontos még az is, hogy mi a szerviz háttérünket, és garanciális ügyintézésünket is hozzá tudjuk ahhoz a termékhez tenni. Talán ez jelenthet olyan előnyt a mai kereskedelmi világban, ami a vásárlók döntését abba az irányba tereli, hogy tőlünk, helyben vásároljanak. Sikerült egy olyan közvetlen, ügyfélbarát szakember csapatot összekovácsolni az elmúlt 21 év alatt a Lutherm-be, ami úgy gondolom a vevők részére a mai napi garanciát jelent, ha a cégünk nevét hallja.

Nagyon szépen köszönöm, további sok sikert a cégeteknek, édesapátoknak pedig nagyon jó egészséget és a családja körében eltöltendő sok boldog évet kívánok!

Radeczki Éva

Az Egyház szociális érzékenysége

A világ előszeretettel osztja a lelkiatyákat, papokat misztikus vagy szociális csoportba, mintha ezt ilyen élesen szét lehetne választani. Látunk papokat, akik a templomban elmélyülten imádkoznak, és minden szertartást végeznek, és vannak papok, akik a társadalom szociális munkájába elmélyülten kapcsolódnak bele. Nem lehet papokra és szerzetesekre, laikusokra és klerikusokra felosztani az egyházat. Nem lehetséges ez, mert az ember lelki élete egyszerre misztikus és aszketikus.

Ezért amikor olvassuk a szentatyák műveit, mind közös étellel és tanítással rendelkeznek. Mindegyikük szert tett az Isten-hordozás

állapotára, a Szentlélek működik bennük.

Először ők, saját maguk megtapasztalják Istent, és azután próbálják segíteni az embereket, hogy ők is megtapasztalják Istent. A szociális szempont tehát a

teológia egyik dimenziója, a Szentlélekben való élet, élet az Egyházban. Például Szent Bazil és Aranyszájú Szent János sokat beszéltek szociális problémákról és közelebb kerültek az emberekhez. Az a tény, hogy szociális problémákról beszéltek vagy prédikáltak nem jelenti azt, hogy nem éltek az imával, az Istenre való állandó figyelemmel, vagy a könnyek erényével.

Ha valamelyikük többet beszélt szociális problémákról, azért tette, mert utasítást kapott Istentől, hogy így beszéljen az adott helyen az adott emberekhez. Ne felejtjük, hogy azoknak a tanításoknak a szava megfelel azon emberek érettségének és lelkiületének, akikhez beszélt. Ha egy-egy gondolat nem kielégítő számunkra, az azért van, mert képtelenek vagyunk felfogni, fölemelkedni, tapasztalni a Lélek indítását. Aranyszájú Szent János atyára úgy tekintünk, mint szociális érzékenyséű atyára, annak megfelelően, hogy világi emberek olvassák. Vannak, akik hivatkoznak szociális és

morális tanításaira, ámár elfelejtik azt, hogy ez az atya milyen aszketikus módon élt, éberséggel, könnyekkel, sírással, szüntelen imával a halálra gondolva.

„Az ima nagy fegyver, felfoghatatlan kincs, gazdagság, amit soha nem lehet felélni, nyugodt kikötő, a béke forrása, megszámlálhatatlan jó dolgok gyökere, forrása és anyja; nagyobb hatalommal, mint földi királyság. És az imádság alatt én nem azt a fényt értem, amelyet a gondtalanság tölt el, hanem azt, amely lelkesedéssel, gyötrődő lélekkel, fáradhatatlan elmével teli, mert ez az az imádság, amely fölszáll a mennybe. Nos, akkor ébresszük fel lelkiismeretünket, kínozzuk lelkünket bűneink emlékezetével, kínozzuk lelkünket, de ne azért, hogy fájdalmat okozunk neki, hanem azért, hogy meghallgatást nyerjen, hogy éber legyen, és még érintse meg a mennyet is. Semmi sem éri el annyira a gondtalanságot és tétlenséget, mint a gyötrődés és szenvedés, amely eltereli a figyelmet a környezet dolgairól, és önmagához vezeti vissza az, aki így gyötrődik és imádkozik, lelkében lakhelyet szerez az örömei.”

Az ember az imádságban bátorságra tesz szert, ha meg van győződve róla, hogy mindenki közül ő a legrosszabb. Ahhoz, hogy összezavarodottságunkból a szívünkhöz tudjunk térni, szenvedés és nagy erőfeszítés árán sikerül. Szükséges a szívünket fölmelegíteni az értelem újrendezésével. A fölmelegedett szívünket a bűnökről való emlékezéssel, önmarcangolással juthatunk el arra, hogy az imádság lelki örömet, Krisztus kegyelmét jelentse számunkra. Akik a világban élünk, jó harcot kell harcolnunk, és Istentől kell kegyelmet nyernünk a küzdelmeinkhez. Ha valaki üdvözülni akar, gyermekké kell lennie: „Hacsak nem változtok meg, és leszek olyanok, mint a gyermekek, sohasem léphettek be a mennyek országába”. A lelki életben az ember bűneiért gyermekké lesz, a bűn megöregít és újra fiatal lesz, ha megvált ezeztől.

Ezért a lelki élet célja a Szentlélek megszerzése. Mindannyian, még ha a legnagyobb bűnököt követjük is el, azokat megbánva a Szentlélek kegyelme által

megszerezhethetjük a lelki fiataliságot, a bűn előtti gyermeki lelkiületet.

Az egyház tagja vagyok-e még?

Több hete már, hogy nem láttam egy családot a templomban. Amikor találkoztunk a városban megszólítottam őket, hogy mennyire sajnálom, hogy családjával együtt elhagyta a templomot, az egyházköziséget. Az édesapa tiltakozott, hogy még nem hagyták el, csak nincs rá idejük. Pedig mennyire szükség lett volna rájuk a rendezvényeinken, hiányzott a segítségük, tudásuk. Gyermkeik milyen szépen énekelnek, a szertartásokat sokkal szebbé tennék, ha csatlakoznának az énekarhoz. Semmilyen programban, sem a templomban nem láttam őket régóta és talán jogosan gondoltam, hogy elhagyták az egyházat.

Hallottam, hogy sokan olvassák a hírlevelünket, olyanok is, akik nem tartoznak az egyházközségünkhöz. Jó, hogy hallanak rólunk, de azt nekünk kell eldönteni, hogy az egyházban többek szeretnénk-e lenni, mint egy levelező listán szereplő bejegyzés vagy név.

Kiszámolták, ha valaki 70 évet él, ebből 3 évet tanul, 8 évet szórakozik 6 évet eszik, 5 évet vezet, 4 évet beszél, 3 évet betegeskedik, lábadozik, 1 évet foglalkozik Istennel, abban az esetben ha hetente 90 percet templomban tölt és naponta 10 percet imádkozik.

A legtöbben sokkal kevesebbet töltenek Istennel imádságban 10 percnél. Az életünk nehézségei mindig felkeltik bennünk a kérdést arra, hogy valóban keresztény vagyok-e még? Jézus Krisztus meghalt a mi bűneinkért, feltámadt, hogy újjá élessze az életet bennünk és mi várjuk az ő dicsőséges eljövételét. Jézus ma is azért jön, hogy minden nap velem akar lenni a világ végéig.

Jézus ezt ígerte: „Én minden nap veletek vagyok a világ végéig”. És én? Istennél van az életem? Tényleg az egyházhoz tartozom még, vagy már elhidegültem, teljesen elidegenedtem Krisztustól az Ő egyházától?

Pacsai János
protopresbiter, parókus

Sajtóközlemény

Az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő Egyházi és Nemzetiségi Támogatások Igazgatósága által támogatott „Encsi új plébánia építése” című EGYH-KCP-14-P-0089 azonosító számú pályázatán az Encsi Római Katolikus Egyházközség 15.000.000 Ft vissza nem térítendő támogatásban részesült. A támogató hatóság által biztosított keretösszegeből, a pályázat céljaként megjelölt új parókia épületének kivitelezési munkálatai megkezdődtek. A Parókia építés I. ütemében a földszint szerkezetépítése készült el a támogatás segítségével. A pályázat

keretösszege részben biztosította, hogy az új plébánia épületében helyt kapjon, nem csak a szolgálatot teljesítő plébános lakhatását szolgáló lakrész, de az egyházközség számára olyan közösségi tér kialakítására is sor kerülhessen, melyben a mai méltatlan körülmények közül kikerülhet az imaterem, az egyháztanácsai gyűlések kulturált körülmények között történő lebonyolítása megvalósíthatóvá váljon. A ministráns és hittanós gyermekek számára szervezett programok lebonyolítására is megfelelő hely áll majd rendelkezésre. Természetesen a

támogatás az építkezés elkezdéséhez nyújtott nagy segítséget, a kivitelezés végleges befejezéséhez egyéb forrásokra is szükség lesz melyet, az Egri Érsekség biztosít az Egyházközség számára.

A projekt megvalósításának kezdése: 2014.01.01. fizikai megvalósításának határideje 2015.12.31.

EMBERI ERŐFORRÁS TÁMOGATÁSKEZELŐ
EGYHÁZI ÉS NEMZETISÉGI TÁMOGATÁSOK
IGAZGATÓSÁGA

„Megtaláltuk a Messiást”

„Megtaláltuk a Messiást” (János 1,41) hangzott az Ige az Encsi Református templomban május 31.-én, Szentháromság vasárnapon, a konfirmáció ünnepén, ahol Baksy Mária esperes lekipásztor hirdette János evangéliumából Isten üzenetét.

Különleges nap volt, mert ez az ünnep egy kicsit visszaidézte számunkra azt az első pünkösdi időszakot. Akkor Jézus tanítványai, azok, akik „megtalálták a Messiást” és megkapták a Szentlélek ajándékát bátran kiálltak a nép elé és vallást tettek hitükről, aminek következtében több mint háromezer ember tért meg, keresztkedett meg, és lett Jézus Krisztus követője. Megszületett a keresztyén egyház. Valósággá lett Jézus parancsa, melyet tanítványainak adott: „Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”. Az Isten Igéje azóta is szól, és életünkben valósággá, sőt áldássá válik. Szólt akkor, amikor tizenöt évvel ezelőtt hét ifjú a keresztség által befogadtatott az Anyaszentegyházba, és szülők, keresztszülők fogadalmat tettek hitbeli neveletésükről. Ennek a fogadalomnak eleget tettek, mert ezek az ifjak a konfirmáció alkalmával bizonyosságot tettek az Atya, Fiú, Szentlélek Istenbe vetett hitükről.

A fogadalomtelés után első alkalommal részük lehetett az úrvacsora közösségében. Szülők és keresztszülők, nagyszülők, tavalyi konfirmandusok, rokonok, barátok, az egész ünneplő gyülekezet éppen úgy, ahogyan az első pünkösdi után „egy szívvel, egy lélekkel”

Krisztussal és egymással közösségben lehettünk az úrvacsora által.

Az istentisztelet végén Szabó László az egyházközség gondnoka köszöntötte az ifjakat és örömet fejezte ki, hogy gyülekezetünk ezen az ünnepen hét felnőtt keresztyénnel bővült, akik Krisztusról bizonyosságot tevő, aktív tagjai lesznek közösségünknek.

Ezen munkálkodva, az egységet építve, a gyülekezet jóvoltából a konfirmandusok kiránduláson vehettek részt, melyen megismerkedhettek keresztyénségünk sokszínűségével, múltjával és jelenével, ellátogatva Miskolcon a Szentháromság Ortodox templomba és Múzeumba, valamint

a Minorita plébániatemplomba, sőt az ez idő szerint liturgikus használaton kívüli zsinagógába is.

Ezeknek az ifjaknak egy életszakasz lezárult a konfirmáció által. A vizsga sikeres volt. De mint minden diploma átvétel után az igazi vizsga csak ezután következik. Adja az Isten, hogy az élet örömei és nehézségei közepette is megállják helyüket és bátran bizonyosságot tegyenek mindig, minden körülmények között Arról, aki életünk egyedüli Ura.

Tárkányi Csilla Edith
Lelkész

Az I.világháborúban elesett magyar hősök sírjának látogatása Dél-Lengyelországban

A nagy háború kitörésének centenáriumi éve alkalmából, Dr. Rémiás Tibor muzeológus "Magyar hősök nyomában-Galiciai emlékutak" szervez.

Májusban Rohály Jánosné tanárnővel vettünk részt a 3 napos emlékúton.

Meglátogattunk három múzeumot, Gorlicében, Przemyslben az Erőd és Nemzeti Múzeumot.

Három csata színhelyén jártunk, ezek közül a "gorlicei áttörés" és a "limanowai" győztes csaták voltak. Az osztrák-magyar csapatok visszavonulásra

kényszerítették az oroszokat. A przemysli erődből 130 ezer magyar katonát vittek orosz fogságba.

Dél-Lengyelországban, mintegy 300 katonatemető van, ahol több ezer magyar katona alussza örök álmát.

Szántay Jenő olimpikonunk nevét emelném

ki, aki a limanowai csata hőse./kardvívásban 4. helyezett, 1908-ban/ Megrendülten, döbbenettel álltunk meg egy-egy sírnál, nemzeti színű szalagot, koszorúkat helyeztünk el a magyar katonák sírjára, verseket, napló-részleteket olvastunk fel.

Az itt elesett hősök példát mutattak hazaszeretetből, életüket áldozták Magyar-

országért. Ferenc József császártól idézve: "Még a legtávolabbi jövőben is világszerte hirdetni fogja a történelem, mit vittek véghez Ausztria és Magyarország harcosai."

Minket Gyóni Géza verssorai kísérték:

*Boldog, ki itt jársz, te érted is
Megszenvedett, ki lent nyugszik a holt,
Véres harcok verték fel hírét,
De csak a béke katonája volt.*

A temetők tervezettek, gondozottak, sok helyen benőtte az erdő. A gondozásért köszönet illeti a lengyel testvéreket.

A szép lengyel táj, városok és egy elmúlt kor légkörének emlékével tértünk haza.

Rémiás Tibor, 2018-ig tervezi az "Emlékutat", érdeklődni lehet:

Remias.tibor@gmail.com

Horváth Csabáné

Emlékezés-Tanácskozás

Encs város Önkormányzata, az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár és az Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesület emlékülést, tanácskozást rendezett az I. világháború kitörésének és pusztításának 100. évfordulója és a világháborúk áldozatainak emlékére. A 2015. június 26-án megtartott rendezvénynek az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár adott otthont. A szervezők mellett a programot támogatta Török Dezső, a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei önkormányzat elnöke, a Kazinczy Ferenc Társaság és az Abaúj Polgáraiért Alapítvány. A tanácskozást Szeles András, polgármester nyitotta meg. Az intézmény előcsarnokában a program alatt és az azt követő pár napban megtekinthető volt „A nagy háború magyar szemmel” című, Rémiás Tibor történész által szerkesztett kiállítás. Szintén ezzel a címmel hallhattuk a tanácskozás első előadását is. Ezután egy fiatal kassai történész, Gergely László „Az első világháború hatása Kassán” címmel következett. Szintén Kassáról érkezett a következő előadó, Máté László úr, aki a „Nagyapám Isonzónál” címmel tartott nagyon bensőséges hangnemű, személyes indíttatású előadást. A délelőtti programot Margittai Gábor kutató, újságíró zárta, aki

„Szamár-sziget szellemkatonái A nagy háború eltitkolt halálmarsa” címmel tartott diákkal, animációkkal illusztrált különleges előadást. Az e témában közelmúltban megjelent könyvét az érdeklődők dedikálva megvásárolhatták. A délutáni programot a népszerű, nagy elismertségű fővárosi történész, Ungváry Krisztián nyitotta meg, majd Balassa Zoltán, kassai előadónk „Kassa bombázásának rejtélyei” címmel következett. Utolsó előttiként földink, Szalipszki Péter történész, muzeológus a II. világháború abaúji eseményeit ismertette. Végezetül Veres Tímea előadása, „A kassai zsidóság sorsa Magyarország német megszállása után” címmel zárta a napot. A program során több előadó könyve is megvásárolható volt. A hallgatóság olykor-olykor lankadó figyelmét a bodroghalmi Halom Dalkör énekszámai élenkítették, akik I. és II. világháborús katonadalokkal közreműködtek az előadások között, többször az adott témához illő, és ezzel az előadást erősítő szövegű dalokkal. A program ötletgazdája, védnöke, mentora Szeles András polgármester volt, aki szívügyének tekintette a rendezvény megvalósítását.

ENC SI HÍREK

Encs város polgárainak lapja
Megjelenik havonta

Kiadja: Encs Város Önkormányzata
Felelős kiadó: Szeles András
Főszerkesztő: Radeczki Éva

Szerkesztőség:
3860 Encs, Rákóczi út 9.
Tel.: 06/46/587-330

A szerkesztőbizottság munkatársai:

dr. Szántó Marianna jegyző
önkormányzati hírek
Evva Margit helytörténet
Kércsi Tibor kultúra, fotó
Pocsainé dr. Urbán Andrea
bűnügyi hírek
Rácz Tamás mentőhírek
Vezse Attila tördelés

ISSN 1217-3320

Hétköznapiak, ünnepek.

A falun élő emberek életében sok-sok dolgos hétköznapi volt, és van. Elvégeztük a feladatunkat, fáradtunk a családjunk, a környezetünk érdekében. Örültünk, ha egy kicsi eredményt elértünk.. Boldogság töltött el, ha a hétköznapiakat egy-egy rövid ünnep váltotta fel. Ezek az ünnepek a változatosságot, a szépet, a kellemest hozták az életünkbe.

Az idősek emberek napjaiban is kedves színfoltok az ünnepek. A Pax Gondozási Központ vezetői és a nővérek gondoskodnak arról, hogy legyen egy-egy óra, amikor emlékezünk, szórakozunk, gyönyörködünk gyermekeink, unokáink szereplésében.

Március elején Nőnapot ünnepeltünk.

Az óvodások köszöntöttek kedves kis műsorral. Kevés férfi van az otthonban, az ő nőnap üdvözlésük remekül kiegészült "István nővére, köszöntésével.

A tavasz gyönyörű hímőre, egy-egy hatalmas virágú sárga nárcisz volt a nők ajándéka. Köszönjük az intézmény vezetésének a szép virágot.

Március 15. az 1848-as forradalom ünnepe.

Amíg magyar ember él a Hazában, addig ezt az évfordulót megünnepeljük. Előkerültek a kokárdák a dobozokból. A féltett emlékek között őrizzük ezeket.

Életünk folyamán nem egy, de több alkalommal került fel a kabát gallérjára a piros-fehér-zöld szalag.

A Zrínyi Ilona Általános Iskola tanulói, majd a Szent László Római Katolikus Iskola tanulói emlékeztek szép műsorral a hősökre. Megelégedéssel töltött el bennünket, idős embereket, hogy fiataljaink tisztelettel és kegyelettel emlékeznek az 1848-49-es hősökre és vértanúkra. Köszönjük a pedagógusok fáradtságos munkáját.

Meglepetés volt a Zrínyi Iskola harmadik és

negyedik osztályának húsvéti műsora. Sok régi kedves emléket idézet fel bennünk a locsolás szokása, a kis locsolóversek szavalása. A második osztályos gyerekek dalos kis játéka jó hangulatot teremtett. Sajnos a régi, szép szokásokat már csak emlék formájában lehet felidézni.

Locsolóvers, mellyel Sándor bácsi kedveskedett nekünk, lányoknak, asszonyoknak. Azt hitted, hogy húsvét napján, szárazon maradsz?

Megöntözlek kis virágszál, akárhogy szaladsz!

Rózsa víz van üvegembe, jaj de illatos!

Dehogy hideg, dehogy csípős, ne félj aranyos!

Ha akarod, hát csak fussuk ezt a fát körül,

Tudom én, hogy titokban a szíved örül.

Örül, mint a friss harmatnak nyíló rózsaszál,

Mond csak a sok piros tojás ugyan mire vár?

Kiskosárhád látom, éppen azzal van tele, Jaj de szépek, hányat kapok, enyém lesz fele? Csilingel a harangvirág, fehér lepke száll, Piros tojást osztogat egy kedves rózsaszál.

Köszönet a pedagógusoknak, akik megtanítják a mai gyerekeket ilyen kedves, szép műsorok eljátszására.

Vezetőink, akik ezen ünnepeket szervezik, gondolnak arra, hogy ezek nekünk, idős embereknek nem csak szórakozást, hanem emlékeink felelevenítését is jelentik. Ez nekünk nagyon jólesik. Köszönjük

Szabó Sándorné és a klubtagok.

Elérkezett a május. A tavasz, a kikelet hónapja.

Virágba borultak a bokrok, fák, a kertek, a

rétek. A nap sugarai felderítik hangulatunkat, életre keltik a természetet. Ünnepeink nagyon szép folytatása volt a május elején köszöntött „anyák napja”.

„Édesanya” az egyik legszebb magyar szó.

Az anya életet ad, majd felnevel, tanít, aggódik, mosolyog, örül, és sír a gyerekéért, és a gyerekével.

Május 5.-én a Zrínyi Ilona Általános Iskola első és harmadik osztályos csoportja emlékezett meg Otthonunkban az édesanyákról szép, és megható műsorral.

Utána az óvodából a „sárga csoport” csöppségei csaltak könnyeket a szemünkbe kis műsorukkal.

Két nap múlva, 7.-én a Szent László Katolikus Általános iskolások köszöntötték az édesanyákat, a nagymamákat.

Mindenki műsor alapos felkészülést, külön munkát igényel. Az anyák köszöntése történetéről rövid ismertetést is hallottunk.

Mind a két iskola tanulói elmondták szép, kis mese, ill. történet keretében, hogy milyen nehéz egy édesanya sorsa. „Az Isten, amikor a nőt teremtette, nagyon sokat dolgozott rajta. Egy anyuka megkérdezte: miért tölt az Úr ennyi időt ezzel a teremtménnyel? Az anyának meg kell felelnie sok-sok mindennek. Egy csókjával meggyógyít bármely betegséget. 6pár kezének kell lenni, 6 szeme van, nem csak előre, de hátra is kell, hogy lásson. Egy egész családot jól tud lakatni fél kiló vagdalt húsból. Az anya süt, főz, teljesíti kívánságait a szeretteinek.

A könnyek az anya arcán kifejezik az örömet, bánatát, fájdalmát, csalódását, magányosságát, büszkeségét.”(Erna Bombeck író jelenetéből csak részleteket idéztem.

Ezen a kis mesén mi tapasztalt, idős édesanyák is elgondolkodtunk!

Sok kedves dalocskát és verset is hallottunk mindegyik csoporttól.

Az óvónők, a pedagógusok, a művész tanárok sokat foglalkoztak a gyerekekkel. Az eredményhez szívből gratulálunk, köszönjük! Az intézetünk vezetőinek köszönjük a szervezést. A nagyon hasznos hétköznapi mellett a szép ünnepekről is gondoskodnak.

Dsida Jenő: Hálaadás/részlet/

Köszönöm Istenem az édesanyámat!

Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat!

Körülvesz virrasztó áldó szeretettel,

Értem éjjel-nappal dolgozni nem restel.

Áldott teste, lelke csak érettem fárad.

Köszönöm Istenem az édesanyámat

Szabó Sándorné és a klub tagjai

Kicsengettek a Zrínyiben...

2015.06.19-én lezárult egy tanév a Zrínyi Ilona Általános Iskolában. Tímár László igazgató úr beszédében számvetést készített a 2014/15-ös tanévről.

„Elérkezett a várva várt nap! Itt a tanév vége! 182 tanítási nappal lezártuk 581 tanuló tanulmányi évét...” Igazgató úr ezután részletezte a tanév kitűzött céljait, ismertette a legfontosabb adatokat: „A 8. osztályosok már elballagtak, 78 tanulóból 33-an gimnáziumban, (ebből 23-an Encsen), 21-en szakközép-iskolában és 24-en szakiskolában folytatják tanulmányaikat.” „Szeptember 1-én 458-an kezdtétek meg tanulmányaitokat, a sajátos nevelési igényű tanulócsoporthoz 11-en, Fügedőn 100-an, Csobádon 12-en, összesen 581-en....Magasabb évfolyamba 407 tanuló léphet, a tanulók 89 %-a. Iskolánk tanulmányi átlaga 3,7 (közel jó rendű), magatartás átlaga 4,2: szorgalom 3,7. Elnézve az iskola 4,2-es magatartási átlagát, azt mondhatom, nem rossz gyerekek a mi diákjaink”. „Öröm számunkra, hogy 56 kitűnő és 49 jeles tanulónk van, ami azt jelenti, hogy minden negyedik-ötödik tanuló ilyen eredményt ért el.” Igazgató úr nagyon büszke a diákok idén elért városi, területi és országos versenyeredményeire, amikről évközben tájékoztattuk lapunk olvasóit. Összegzésként köszönetet mondott a szülőknek, kollégáknak, munkatársaknak és a diákoknak a lelkiismeretes munkáért. Beszédét jókívánságokkal és a gyerekeknek szóló, nyárra vonatkozó figyelmeztetésekkel zárta: „Azt kívánom Nektek, hogy pihenjétek ki magatokat a nyáron.... Vigyázzatok magatokra! Ne keveredjétek bele semmilyen veszélyes kalandba!

Elballagtak....

Ismét véget ért egy tanév. A Zrínyi Ilona Általános Iskola 78 nyolcadikos diákja búcsúzott Alma Materétől 2015.június 13-án 10.30-kor. A ballagási ünnepség, mint minden tanévben jól megszervezett és színvonalas volt. De talán e tanév végén még meghatóbbra és felejthetlenebbre sikerült. Tímár László igazgató úr megilletődve búcsúzott a nyolcadikosoktól, hiszen ő is

ballagott diákjaival együtt, hogy az iskola falai között töltött 28 év után megkezdje megérdemelt nyugdíjas éveit.

Így fogalmazott: „Melegség járja át szívünket, mert búcsúunk 78 diákunktól. A búcsú mindig fáj. Még akkor is, ha a folytatás kellemes, új reményeket keltő. Valami mégis megszűnik, valaminek nincs folytatása, valaminek vége van.” Igazgató úr felidézte az elmúlt 8 év szépségeit, borús pillanatait. „Benneteket ünneplünk, akik az elmúlt 8 évben minden arcotokat megmutattátok: láttunk benneteket megszeppent, félős, izguló diáknak, elesettnek, vidámnak, felszabadultnak, időnként harsány kisgyerekeknek, kamaszoknak, ügyesnek, büszkének, sikeres versenyzőnek, sportolónak, tehetséges zenésznek, énekesnek, versmondónak, a világ dolgairól komolyan, felelősséggel gondolkodó gyermeknek.” A hagyományokhoz híven igazgató úr jó tanácsokkal is ellátta a fészekből kirepülő diákokat. „Ne rohanjatok! Az élet megvár! Vigyázzatok fiataloságotokra, szépségeitekre és adjatok időt magatok és a világ megismerésére. Tanuljatok, tanuljatok még sokat: nemcsak a középiskolai tananyagot: tanuljátok meg helyén kezelni a dolgokat, tanuljátok meg megadni a módját az eseményeknek. Tanuljátok meg, hogy az ünnep nemcsak szép ruha dolga.Tanuljátok meg vigyázni a mások által létrehozott értékekre, becsüljétek meg azokat és teremtsétek magatok is értéket! Tanuljátok meg felelősséget vállalni önmagatokért! Ne keressetek kibúvót, ne hárítsátok át a

felelősséget másra! „A ballagás ünnepi pillanatairól így beszélt: „Kérem, hogy amit most magatok mögött hagytok, soha ne felejtsetek el. Azt, hogy csetlő-botló, izgó-mozgó 110 centis apróságokból ifjú fiatalokká váltatok. S bizony, aki még emlékszik az első iskolai léperekre, az elérzékenyül. Mi tudtuk, hogy 8 év elteltével a kisgyermek helyett szép, értelmes, gondolkodó ifjak állnak majd a szülők, barátok, rokonok és az egész iskola elé a ballagás napján.”

Beszéde végén a következőképpen köszöntö meg a szülők gondoskodó segítségét:

„Köszönöm Önöknek, hogy együttműködésükkel, partnerségükkel segítették nevelő-oktató munkánkat. A gyermek mennyei ajándék. Köszönjük, hogy egy időre nekünk ajándékozták Öket, azért, hogy Önökkel együtt megismertessük velük az életnek egy szeletkáját.....Úgy érzem, nekünk sikerült együttműködni Önökkel, hogy egészséges, művelt fiatalokat neveljünk és adjunk a jövőnek!”

A búcsúbeszéd egy személyes vallomással ért véget. Igazgató úr megilletődve, egy rövid számvetéssel búcsúzott az általa 28 éven át vezetett iskolától. „28 évet dolgoztam ebben az iskolában. 1987-ben új iskolában kezdtük a tanítást. Az önkormányzat jóvoltából 2 felújított épületet adhatok át utódoknak.

E hosszú időszak alatt 2654 tanulót ballagattam el. A mai nap örök emlék marad számomra, hiszen végzős diákjainkkal együtt ballagtam, ami azt jelenti: én is elkészönök szeretett iskolámtól, tanítványaimtól, és a tisztelt szülőktől.” És végül felröppent a rengeteg léggömb, hogy emlékeztessé tegye ezt a napot.

8 év-40 év, egy életpálya - egy életszakasz.

Kiss Jenő szavai mindkettőre igazak:
„Nézz vissza, most egy percre, nézz az útra
Nézd meg mit tett, mit alkotott a munka,
Nézz vissza....asztán ismét csak előre,
s indulj tovább az alkotó jövőbe.”

R.É.

Köszöntés Petró András 90. születésnapjára

Az ember életében vannak állomások. Ezeken a helyeken meg kell állni, számadást tenni, emlékezni. Mi abaújak köszöntjük Petró Andrást 90. születésnapján. Köszöntjük a szülőföld, a gyermek- és ifjúkori Fügedő és Encs lakói nevében. Megköszönjük a sok évtizedes példamutató pedagógus munkát, a

sokrétű és felelősséggel végzett vezetői beosztásban eltöltött éveket.

Kívánjuk, hogy még sokáig örüljünk tevékeny életének. Nem próbálom felsorolni érdemeit, kintintéseit, valószínű, hogy nagyon hiányos lenne.

További szellemi frissességet és fizikai

egészséget kívánunk!

A rokonok, az encsi, fügedői, abaúji barátok és a magam nevében: Isten éltesse sokáig!

Szabó Sándorné

Elköszöntünk igazgatónktól

Will Rogers:

"Ha sikeres akarsz lenni, a dolog nagyon egyszerű.

Érts ahhoz, amit csinálsz!

Szeresd, amit csinálsz!

És higgy abban, amit csinálsz!

Kedves Igazgató Úr!

Egy sikeres pálya végén állunk itt előtted. Egy olyan ember előtt, aki értett ahhoz, amit csinált, szeretett, amit csinált, és hitt abban, amit csinált.

Mint ahogyan a tavasz váltja a telet, a jövő is mindig váltja a jelent. A jelen most azt mutatja: véget ért...

Véget ért a 40 éves pedagógiai pálya, a 28 éves igazgatói hivatás.

Emlékszem, amikor sok évvel ezelőtt megkértél, helyettesként segítsen munkádat, remegő lábbal hagytam el, az akkor még Kazinczy iskola falait. Annak az iskolának a falait, amelyet TE töltöttél meg munkatársaid segítségével tartalommal.

Fiatalon hamar megtaláltad a helyed az életben.

A Nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskolán végeztél, matematika-kémia szakos tanárként. Pályádat szülőfaludban, „a világ közepén”: Novajdrányban kezdted.

Majd tanulmányi felügyelőként dolgoztál az Encsi Járási Hivatalban.

Az 1987-ben alakuló Kazinczy Ferenc Általános Iskola igazgatója lettél, melynek azóta is az élén állsz -nyugdíjba vonulásodig. Munkásságod alatt lelked mélyéből, egész lényeddel a rád bízott gyermekek, a rád bízott iskola jövőjét tartottad szem előtt.

Kedves Főnök!"

Az elmúlt 28 év során sokan és sokszor szólítottak így. Te mindig úgy válaszoltál, ahogy kellett, mindig azt tetted, amit tenned kellett!

Emlékeid között biztos őrzöl sok-sok arcot, sikert, dicsőséget és keserű harcot. Jutott is mindenből bőven! Te megtanultad, előbb önmagad kell legyőznöd, aztán megbirkózni másokkal, bárkivel. A kemény, elkötelezett munka meghozta gyümölcsét. Az általad vezetett intézmény évről-évre, hagyományteremtő módon erősödött és vált elismert iskolává.

Miközben teltek az évek a megoldandó feladatok, problémák is sokasodtak. A nemzet napszámosaként vívtad csatáidat a gyermekek és munkatársaid érdekében, személyiségük tiszteletben tartásával a „majd én megmondom a magamét” szülőkkel, folyton pénzügyi hiányra hivatkozó fenntartóval, papírszagú oktatási-nevelési koncepciókkal, folytonosan újratermelő ésszerűtlen és létszerűtlen változásokkal.

Szigorod - bevallom - néha bántott, de tudtuk: a cél érdekében teszed, s szívünk azonnal megbocsájtott.

Szakértelmedhez igazságosság, emberség és jóindulat társult, így vezetted közösségünket a 28 év alatt. Bánkódtál, ha munkatársaid bánatosak voltak és tiszta szívvel osztottál örömeinkben.

De nemcsak tőlünk válsz meg, nemcsak a munkatársi búcsúról szól a nyugdíjba vonulásod. Elhagyod „kis Komáidat” is, azokat a gyerekeket, akiket hol mérgesen, hol kedvesen, de mindig szeretettel szólítottál meg. Akik, ha meglátták, hogy jön Igazgató bácsi, megszeppenve, de mindig rajongással köszöntek, s fegyelmeyezetten várták utasításaidat. Személyiséged olyan értéket mutatott számukra, amely hosszú időre hatást gyakorolt viselkedésükre.

Hiányozni fogsz nekik is!

Kedves Igazgató Úr!

Köszönjük, hogy „lámpásunk” voltál oly sok éven át, hogy „lángot” adtál, és elültetted bennünk annak a szándékát, hogy ápoljuk és adjuk tovább!

Engedd meg Igazgató úr, hogy ebben meghatott pillanatban átadjuk iskolánk dolgozói nevében azt az ajándékot, melyet Te alapítottál. A gyűrűt, melyet útjára bocsájtottad a nyugdíjba vonuló kollégáknak.

Implom Andrea
ig.h.

Elballagtak az „aprók”

Engem ért az a megtiszteltetés, Homoki Hanna édesanyját, hogy a ballagó gyermekek szülei nevében én búcsúzzak el Tőletek. Véget ért az óvoda! A felhőtlen játék időszaka!

De emlékezzünk vissza...!

Hogyan is telt ez a négy év?

Jártunk bábszínházban, játszóházban Miskolcon. Budapesten a Tropicariumban elélnk tárukt az egész vízi világ.

A Fővárosi Nagycirkusz előadását ámulva figyeltük. Poroszlón a Tisza-tavi Öko-centrumban motorcsónakot is kipróbáltunk. Számos tökpartyra, vetéledőn izgultunk gyermekeinkért és mi is együtt versenyeztünk velük. Együtt ünnepeltünk minden mikulást, karácsonyt, anyák napját. Boldogan tapasztaljuk, hogy mennyit ügyeskedtek, okosodtak gyermekeink az évek során. Gyönyörű négy év volt, de vége már...

És most itt ülünk és a könnyeinkkel küszködünk.

„Most búcsúzzunk és elmegyünk...”, mondja a jól ismert ballagási dal.

Vár minket az iskola.

A soha véget nem érő tanulás időszaka.

Ígérjük, hogy visszajövünk és meglátogatunk Titeket.

Köszönjük türelmeteket, odafigyeléseteket, szereteteket és mindazt, amit gyermekeinkért tettetek!

Sok erőt, kitartást, jó egészséget kívánunk Nektek a jövőben Kedves Óvónénik, Kedves Dajkanénik!

Búcsúzóul, Tóth Juli: Óvodai búcsúzó című versét kislányom, Homoki Hanna és barátnője, Bialkó Anna előadásában hallgassátok szeretettel!

Homoki Nikolett

Tóth Juli - Óvodai búcsúzó

A kezünkben virágcsokor,
kis szívünkben szeretet.
Megköszönjük, azt a sok jót,
amit kaptunk tőletek.

Óvónéni, jaj de sokszor
Az öledbe vettél,
Vigasztaltál, mikor sírtam,
vagy velem neveltél.

Meseország száz csodáját
megmutattad szívesen,
Nevelgettél, tanígtattál,
türelemmel, kedvesen.

Véget ér, most mese, játék,
vár reánk az iskola!
Óvónéni, Dadusnéni,
nem feledünk el, soha!

Hírek a Zrínyi Ilona Általános Iskolából

„Szikrától a hamuig”

Résztvettem a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatósága „Szikrától a hamuig” című gyerekeknek meghirdetett rajzpályázatán, plakát kategóriában. Nagy öröm volt számomra, hogy harmadik helyezést értem el. A díjátadó ünnepséget az encsi Tűzoltóság udvarán tartották meg. Nagyon tetszett, amikor a megyei tűzoltó dandártábornokot megér-kezések tisztelegés fogadta. Később ő adta át a helyezetteknek az emléklapokat és a nyereményeket. Örültem, hogy jó helyezést értem el.

Keckés Gábor
4.a

2015. június 7-én a Herman Ottó Titok környezetverseny országos döntőjére került sor Budapesten, a Műszaki Egyetemen. Két osztálytársammal és osztályfőnökömmel, aki egyben a felkészítőnk is volt. Kocsis-Ferenczi Erika tanító nénivel izgatottan indultunk a nagy megmérettetésre. Az út kicsit fárasztó volt, de jókat beszélgettünk, nevetgettünk, így észre sem vettük, hogy már Budapesten vagyunk. A versenyig még volt egy kis időnk, ezért sétáltunk egyet a Duna parton, ami csodálatos volt.

Elérkezett a várva várt verseny. Egy nagy előadó terembe ültettek le bennünket, közel száz 3. osztályos tanulót. Nagyon izgultunk. Megkaptuk a feladatlapot és hozzá kezdhettünk a munkához. Negyvenöt percig dolgozhattunk. A kérdések elég nehezek voltak, de több ismerős feladattal találkoztunk. Az eredményhirdetésig nagyon hosszúnak tűnt az idő. Mindenki izgatottan várta, hogy milyen helyezést ért el. Én a 16. helyezet lettem. Nagyon örültem neki, mert ilyen versenyen most vettem részt először. A verseny után a Burger King-be vitt minket a tanító néni.

Este nagyon fáradtan, de nagyon sok

élménnyel és tapasztalattal értem haza.

Kocsis Milán 3.b

Budapesti kiruccanás

A 6.évfolyam utolsó kirándulásának az úticélja Budapest volt, ahová június 15-én, az utolsó tanítási napon indultunk.

Reggel fél 7-kor gyülekeztünk az encsi vasútállomáson, osztályfőnökeinkkel együtt. Az utazás egy kicsit hosszú volt, de jókat beszélgettünk, nevetgettünk.

Budapesten a Keleti pályaudvarnál egy busz várt minket, amellyel először a Csodák Palotájába mentünk. Itt sok érdekes dolgot láttunk, amit ki is próbálhattunk. A legérdekesebbek a piruett, a keringő pénzek, a fakirág és varázstűkör voltak.

Megnéztünk még egy fél órás fizika show-t is. Következő állomásunk a Magyar Természettudományi Múzeum volt. A főbejáratnál egy kicsit meglepődünk, amikor egy barázdás bálna felfüggesztett, hatalmas csontváza fogadott bennünket. Láthattunk még dinoszaurusz szoborkiállítás, érdekes ásványokat, a tenger világát bemutató kiállítást, valamint gyönyörű természet-fotókat.

Az emeleten időrendi sorrendben megtekintettük az élővilág kialakulását, sokszor interaktív formában is. Legjobban az őskori rész és az erdő világa tetszett.

A hazaindulás előtt az Aréna Plázában töltöttünk egy kis időt.

Ezt követően mentünk a pályaudvarra. Este 9 óra körül érkezünk Encsre.

Mindenki kellemesen elfáradt, de sok élménnyel lettünk gazdagabbak.

A többihez hasonlóan, ez a kirándulás is nagyon jól sikerült.

Németh Szonja
6.b

Kozma László Országos Informatika Alkalmazói Verseny

2015. április 25.-én szombaton, a verseny napján öt órakor keltem, mert 9 órára Százhalombattára kellett érni, hogy időben regisztráljunk a versenyre. Évfolyamonként egyéniben 10 főt hívtak be az országos döntőre.

A verseny feladatai az alábbiak voltak: internetes keresés, PowerPoint (bemutató készítés), Paint (képszerkesztés), Word (szövegszerkesztés).

A feladatok nem voltak túl nehezek, de ez lehet, hogy csak számomra igaz. A versenyfeladatok végeztével megnéztem a várost a kísérő tanárokkal. Elmondhatom, hogy gyönyörű volt, főként a Szent István templom tetszett. Amikor visszaértünk még várakoztunk az eredményhirdetésre. A várakozás közben az egyik „zsűritag” azt mondta nekem, hogy szerintem elrontottam a grafikai feladatot. Utólag kiderült, hogy csak viccelt velem. Itt már izgulni kezdtem. Az eredményhirdetésekor hátulról kezdték a helyezetteket sorolni. Amikor azt mondták, hogy 9. hely megosztva, aggódtam, mert lehet, hogy én vagyok. Szerencsére nem így lett. Tovább sorolták a helyezetteket. Amikor az elsőhöz ért, eluralkodott rajtam a félelem, hogy mi van, ha én nem is vagyok helyezett, de meglepetésemre első lettem. Először bejutok 7.-ként, a legjobb 10-be, majd első lettem az országos döntőn. Ez aztán nagy élmény volt.

Azt hittem, már itt a vége, mehetünk haza, de még elnyertem Százhalombatta város különdíját is, mint a legfiatalabb és egyben legtöbb pontot szerzett versenyző!

Nem mindennapi, hogy 2 díjat nyer az ember 1 nap alatt!

Kiss Konrád Soma
5.b

Ünnepi Könyvhét az encsi könyvtárban

Idén 86. alkalommal került megrendezésre az Ünnepi Könyvhét. A programsorozatba bekapcsolódott a Városi Könyvtár is, több mint 100 gyermek jött el Benedek Elek meseillusztráció készítésre, könyvtári órákra, Vargáné Czap Rita „Aranyhíd” című

könyvének bemutatójára. A felnőtt olvasókat pedig „Tavasztól ősziig a kertben” című könyvkiállítással csalogattuk be a könyvtárba.

Napjainkban a szabadidő eltöltése és ezen belül az olvasói szokások is alaposan megváltoztak. Fontos, hogy megragadjunk minden alkalmat, amivel olvasásnépszerűsítő programokat rendezhetünk, hiszen a technika fejlődésével és elterjedésével a szabadidő mennyisége megnőtt, jellege átalakult s vele együtt átalakultak eltöltésének eszközei is.

Hogy ne szűküljön be az olvasók köre, próbálunk minél több réteget bevonni a könyvtárba akár személyesen vagy az internet eszközein keresztül is.

A hagyományos feladatok helyett előtérbe kerülnek a közösségi programok, a könyvtár találkahelyé válik. A fiataloknál az internet

világa mind inkább meghatározó, míg vannak, akik továbbra is csak a nyomtatott, papíralapú olvasás hívei, hiszen egy könyvet kézbe venni, olvasni, érezni annak súlyát, illatát, nemcsak szellemi, hanem esztétikai élményt is nyújt.

Novák Mónika

Hírek a Szent László Katolikus Általános Iskolából

„... László királynak vitéz lovagságát...”

... is méltatták június 27-én a felvidéki Debrődön. A településtől néhány kilométerre lévő tiszton tartották a László napi búcsút, szent lovagkirályunk tiszteletére. A szentmise de. 11 órakor kezdődött a régi kegyhelyet őrző csodálatos növény-templomban, mely igazából egy fa váz, helyenként növényekkel befuttatva.

A falunappal egybekötött rendezvényen változatos műsorral kedveskedtek a környékről érkező vendégeknek. A dalárdák és ősi harcművészetünk, a baranta művelői mellett fellépett Kovács Marcell népművész, valamint a Parapács zenekar, amely különösen szívesen húzza a felvidéki dallamokat. Lassan természetessé válik, hogy ők kísérik iskolánk néptáncsoportjait, melyek szintén meghívást kaptak erre az alkalomra.

A Csikuska és a Bubulyka a tőlük megszokott magas színvonalon járták, még a puszta fűből álló „színpad” sem akadályozta őket. Debrőd polgármester asszonya így vallott róluk: „Az encsi gyerekek csodálatosak voltak, és példásan fegyelmezettek!” Számítanak rájuk jövőre is, és nagy szeretettel várnak mindenkit az anyaországból. Nem csak Szent László napján, hanem bármikor érdemes ellátogatnunk erre a csodálatos helyre, ha a Jóisten, a Szűzanya közelségére, lelki feltöltődésre vágyunk.

Polgári Léda Anna kitüntetése

Polgári Léda Anna az encsi Szent László Katolikus Általános Iskola 7. osztályos tanulója érsek atyától vehetett át kitüntetést az egyházmegyei tanévzáró ünnepségen az egri székesegyházban.

Jó képességű, rendkívül lelkiismeretes, szorgalmas és megbízható diák, akinek nemcsak az iskolában példamutató a magatartása. Rendszeresen ministrál, felolvas és áldozik a szentmiséken, osztályával az abaújszántói Sátor-hegyen végigjárta a keresztutat. Missziós csoportunk lelkes, tevékeny, tagja. Jóságú, segítőkész, érzelemgazdag lány.

A tanítási órákon mindig aktív, rendszeresen készül. Hat éven át kitűnő bizonyítványt kapott. Minden tantárgyat szeret, nyelvi műveltsége, szókinése gazdag. A néptánc csoport lelkes és tehetséges tagja.

Az iskolai és városi műsorokban művészi teljesítményt nyújt szavalataival, szívhez szóló énekeivel, magával ragadó táncával, így számos osztályfőnöki és igazgatói dicséret

tulajdonosa.

A példás hitélet, tanulás, versenyek és táncpróbák mellett aktív közösségi munkát is végez osztály- és iskolai szinten egyaránt. Társai elismerik tudását, értékelik szerénységét, szeretik. Nem véletlen, hogy 2014 szeptemberétől ő a DIÓK vezetője; ötleteivel színesíti az iskola programjait, segít a kivitelezésükben.

A különböző versenyeken folyamatosan próbára tette felkészültségét, és dobogós helyezéseket ért el.

- Szent Erzsébet felolvasó verseny /Sárospatak/I. helyezés
- Megyei angol nyelvi szavalóverseny /Miskolc/I. helyezés
- Szent Cecília egyházmegyei énekverseny /Sátorajáújhely/I. helyezés
- Bocskai fogalmazásíró verseny /Szerencs/ II. helyezés
- Szent László szavalóverseny II. helyezés
- Abaúji szavalóverseny II. helyezés
- „Dunán innen Tiszán túl énekverseny” népdal kategória /Miskolc/ III. helyezés
- Néptánc Miskolc III. h.
- Néptánc Sátorajáújhely különdíj
- Akrobatikus rock and roll Tiszaújváros II. h.
- Akrobatikus rock and roll Miskolc I. H.

Iskolánk „legidősebb” néptáncsoportja, a Csikuska június 6-án Miskolcon, a Művészetek Házában vett részt a „Dunán innen, Tiszán túl” elnevezésű Kárpát-medencei gyermek és ifjúsági tehetségkutató verseny döntőjén.

A siker ezúttal sem maradt el. Fergegates jókedvvel, szívvel lélekkel járták a felcsíki táncokat, melyet a közönség vastapssal, a szakmai zsűri pedig arany minősítéssel jutalmazott.

Gratulálunk a csapatnak, és természetesen felkészítőiknek: Maier Reimondtanár úrnak és Dr. Krupárné Rakaczki Anna tanárnőnek!

Számadás

2015. május 29-én 17 órától az encsi Művelődési Központban került megrendezésre gálaműsorunk, amelyet a

Bubulyka és Csikuska Néptáncgyűttesek közösen mutattak be. A műsor folyamán a muzsikáról a Dobroda Zenekar gondoskodott. A rendezvény a „Számadás” címet kapta. Szerettük volna megmutatni, hogy mit érünk, és mennyit fejlődünk az elmúlt év során. Aki kíváncsi volt mivel igyekeztünk gyarapítani Encs város és Abaúj kultúráját, annak ott volt a helye.

Június 12-én a feltörekvő nemzedék, az alsós néptáncosok bemutatójára került sor. A 2., 3. és 4. osztályban működő művészeti csoportok léptek fel nagy sikerrel. A színházterem nézőtere színültig megtelt szülőkkel, érdeklődőkkel.

Ballagás a Váciban

Tisztelt Vendégeink! Kedves Ballagó Diákok!

Sokszor megessük életünk során, hogy megállunk gondolatainkban, és számot vetünk éveink folyásáról. Hol kevésbé elégedetten, hol jólesően vesszük tudomásul, mi, s hogyan pergett le abból a filmből, melynek címe: „Életünk rövid története”. S eközben életünk filmje lassan gondolati regénnyé változik, melynek hősei mi magunk vagyunk. Sokáig csak főhősei. Gyerekkorunkban csak az Én volt az, amelynek értelmét és lényegét meg akartuk tanulni. Énünk foglalkoztatta gondolatainkat: hol legyőzni akartuk, hol menekülni, rejtőzködni előle, majd az a rejtély, hogy élünk, s egyetlenek vagyunk, mindenki mástól különbözők. Mindez azonban csak addig tart, míg főszereplői vagyunk életünk regényének. De beköszönnek azok a napok, amelyeken újabb és újabb szereplőkkel, sőt rendezőkkel, producerekkel gazdagodik filmünk, vele együtt könyvünk lapjai: férj, feleség, gyermek ír újabb fejezeteket. Ekkor a könyv más műfajra vált, családregegyé változik. De ha jól sáfárgodtunk percekkel, óráinkkal, napjainkkal, a felhalmozott tudást átadhatjuk gyermekünknek, s mosolyogva figyelhetjük, ahogyan ő is elkezd írni saját életregényét. Ekkor már, szülőként mindannyian azt szeretnénk, hogy az élet tengerét járó gyermekünk mindig találjon a tengerparton a kavicsok közt egy olyat, ami csak az övé, és soha senki másé nem is lehet, soha el sem veszítheti. S látjuk, hogy...

„Az elveszített markolással!
Egész szíve a tenyerében lüktet,
oly egyetlen egy kezében a kő,
és vele ő is olyan egyedül lett.

*Nem szabadul már soha többé tőle.
A víznek fordul, s messze elhajítja.
Hangot sem ad a néma szakítás,
egy egész tenger zúgja mégis vissza.”*

Ez a szakítás nem más, mint fiunk, lányunk ébredése. Gyerekből ekkor lesznek felnőttek. De ha mégoly észrevehetetlen is ez az ébredés, mert évek alatt megy végbe, egyszer bekövetkezik. S hogy tudjuk, mikor érkezik el ez a pillanat, ünnepnapokat szövünk köré. Olyanokat, mint ez a nap. Múlt és jövő határán állunk. Valami véget ér ma. A felnőtteknek ez a számvetés napja: szülőként, tanárként visszaidézzük azt a sok-sok órát, amellyel próbáltuk követ elhajító gyermekeinket tanítani az életre. Mert mindig tanulni kell....

„Tanulnunk kell. A téli fákat.
Ahogyan talpig zúzmara, szőlő,
Mozdíthatatlan függönyök.

És a folyót a fák mögött,
vadkacsa néma szárnyait,
s a vakfahéj, kék éjszakát,
amelyben csuklás tárgyak állnak:
meg kell tanulni itt a fák
kimondhatatlan tetteit.”

A ballagó diák számára a mai nap egy szelete az elválásnak. De fiatal lelke főként nem ezt látja ezekben a pillanatokban. Sokkal inkább az új, az ismeretlen lehetőségét. Szívében, s gondolataiban, mint lovak toporzékolása kavargognak a jövő tervei. Mert tudja, rövidesen új világ nyílik meg előtte. A felnőtté válás felé haladva sokszor láttuk gyermekeink, tanítványaink bizonytalan lépéseit. Először a szó valódi értelmében, mikor járni tanultak, később lelkük rezdüléseiben, amikor valami újjal találkoztak, s nehezek voltak első lépéseik. Próbáltuk tanítani őket, hol saját tapasztalatainkból, hol a társadalmi bölcsélet megsegítésével. A jól segítettünk, akkor tettvégyat ültettünk gondolataikba, értékek megbecsülésére sarkallva személyiségüket, s arra, hogy „életük regényét” saját maguknak kell megírniuk egy ismeretlen jövőben...

„Nem tudom, miről szól az élet,
csak azt tudom: nem nyugalomról,
nem macska-kényes renyhéségről,
amely puhán körülzörög,
nem tudom, miről szól az élet,
csak azt tudom: nem nyugalomról.

Nem tudom, miről szól az élet,
csak azt tudom, hogy nem a módról,
nem a kacsalábon forgó házról
vagy bankban őrzött pénz-halomról,
nem tudom, miről szól az élet,
csak azt tudom, hogy nem a módról.

Nem tudom, miről szól az élet,
csak azt tudom, hogy tétlen fádom,
ha ölmos bódulatban élek
s békémet restséggel alázom,
Nem tudom, miről szól az élet,
csak azt tudom, hogy tétlen fádom.”

Ha szülőként, tanárként elértük, hogy ballagó diákjainkat tettvégy mozgassa, már teljesítettük céljainkat. Egy iskola mindig a jövőbe fektet. Különösen igaz mindez korunk sokszor értéktelenség világában. Próbálunk örök emberi normák szerint tanítani, visszanyeszegetve a kaotikus világ vadhajtsait. Nem Korunk hőseit akarjuk

kinevelni, hanem a Holnap hőseit. Idén 90 búcsúzó diákot. Szeretnénk, ha hajóra szálló tanulóink, kiknek a kezében még ott az egyetlen kavics, nem a szürkeségbe hajóznának, hanem egy színes világ aktív részeseivé válnának, maguk is színfolt a világban....

„Ne félj, hajóm, rajtad a Holnap hőse,
Röhögjenek a részeg evezősre,
Repülj hajóm,
Ne félj hajóm: rajtad a Holnap hőse.

Nem kellene a megálmodott álmok,
Új kínok, titkos vágyak vizén járok,
Röpülj hajóm,
Nem kellene a megálmodott álmok.
Én nem leszek a szürkék hegedőse,
Hajtsd Szentlélek, vagy a kocsma gőze,
Röpülj hajóm,
Én nem leszek a szürkék hegedőse.”

Színt a világba azonban nemcsak nagy dolgok visznek. Sokszor megnevezhetetlen apróságok teszik széppé napjainkat. Legtöbbször nem magasztos tettek, hanem egyszerű igazságok visznek előre a világot. Hit és barátság: ez a két varázsszó, amelyek megtöltése tartalommal teljessé tehet egy egész életregényt, de átadva a családregegy alapját is képezik.

„Azokat szeretem, akik hisznek a tavaszban, ha a gólyák híreik,
a forrás hús vizében, mely szomjat csillapít,
a kalászban, mely mag volt valaha,
a csillagképet kigyújtó vágyban,
a tűzben, amikor kezeket melegít,
az útból, ha elvisz egész a Napig,
nyelvünkben, mely nem némul el soha,
a nép meséiben,
a barátság pilléreiben,
ám azokhoz nincs közöm soha,
akik nem hisznek semmiben.”

S a megszerzett tudás, a hit, lelkünk kincsei attól válnak igazi becses darabokká, ha az idő neveli ízüket, zamataikat. Éreli, mint a jó bort, formálja, mint a föld mélye a gyémántot, s teszi korossá és tartalmassá, mint a történelem a mindennapok régi folyását.

Amikor anekdotává szelődül a matek órák fegyelme, amikor barokkos túlzásokkal mesélődik el a történelem órák minden aranyköpése, amikor az osztálytársak személyisége, négy év alatt megszokott vonásaik fennköltén magasztossá és soha vissza nem térővé válnak, akkor érik be egy középiskola termése. Minderre a végzős középiskolások gyakran csak évek múlva, az első osztálytalálkozóik során döbbennek rá. Ekkor már nemcsak a középiskolai évek tűnnek távolinak, de az idő felfoghatatlan múlása sokszor teszi nosztalgikussá, ünnepélyessé a visszatérést szülőföldünkre is. Ilyenkor látjuk, hogy a régi ház körül öregszik minden, hogy lakóhelyünk a nagyvilág ismeretében mintha kisebb lenne annál, mint ami emlékeinkben élt, de érezzük azt is, hogy, ha néha lábaink elé térdepel egy-egy bokor, nevét is, virágát is tudjuk.

„Nem vagyok biztos, hogy az év
Is lábakon halad,
Mégis a múlt tünete
Mozgásra vallanak.
Lábamnak célja távolibb,
Mosolygok múltakon,
Mik úgy duzzadnak tegnap is,
Ma roppant cél, mi von.

Nem kétlem, akkori magam
Énhozzám méretett,
De mostan ügyetlenül áll
Kinőttem éneket."

A nagyvilág, a kitáguló határok és az általa kínált lehetőségek tárháza széles. Tudjuk, sokan csak ritkán fogtok visszalátogatni szülőföldetekre, mert továbbtanulásotok után az élet más vizekre sodor majd titeket. De szeretnénk, ha a legtöbben visszatérnétek, s életregények sokaságával gazdagítanátok e történelmi tájat. Ehhez, útravalóul teli tarisznyát kaptok tőlünk, csupa hasznos, ünnepélyes tanáccsal az életről, a jövőről. Hogy ha majd elindultok Ithaka felől, mindig legyen miből meríteni....

„Ha majd elindulsz Abaúj felől,
válaszd a legszebbik utat,
mely csupa kaland és felfedezés.
Legyen minél több nyári hajnalod,
mikor mily titkolt örömmel! először
szállhatsz ki sose-látott légi kikötőkben.
Járj be minden főbb várost,
s tanulj lakosaiktól szüntelen.
Csak minden gondolatod Abaúj legyen;"
Utatokhoz türelemre, kitértásra van szükséged.
Alázatra a világ iránt, kiállásra saját
igazatokért, rengeteg munkára, becsületre,

kreativitásra, törekvésre a teljességre,
vágyódásra az új iránt, miközben
megbecsülöd a régit. Egyszóval emberségre
a hosszú út során.

„Inkább legyen hosszú, minél tartalmasabb
az út,
hogy tervekkel rakva szállj ki a régi
szigeten,
az út tapasztalataival gazdagon,
de ne várd, hogy Abaúj majd gazdagon
fogad.
De neki köszönd a szép utazást,
mit nélküle sosem tehetél volna meg,
hát mi mást várhatnál még Ithakától?"

Remélem, szüleitekkel együtt meg tudtuk
számotokra tanítani, hogy nem csaphat be
benneteket Ithaka, még ha szegény is. A
tőlünk szerzett tudásból megsejthettétek, mit
jelent a szülőföld, az otthon szeretete. Ha
mindezt sikerült lelketek rejtett zugaiba
beleplántálnunk, akkor a gyerekkorotokban
megtalált kavicscsa ti magatok váltok, s
lesztek föl-földobott kő....

Karsai Attila
igazgató

Jöttünk (mentünk), láttunk (de mennyit!), elfáradtunk! De győztünk is! Bécs-Budapest kiránduláson Thot gyermekei

2015. május 22., a történelemverseny eredményhirdetése óta vártuk a napot, amikor átélhetjük végre megérdemelt jutalom-kirándulásunkat Budapesten és Bécsben.

Június 23-án, kedden 7 órakor indult a vonatunk Encsről Budapestre. Mindenki rendkívül izgatott volt. Nagy sajnálatunkra három csapattársunk nem tudott eljönni, de ennek ellenére nagyon jól éreztük magunkat. 9:30-kor megérkeztünk Budapestre, a Keleti pályaudvarra.

A 4-es metróval utaztunk a Kálvin térre, ami azért volt élmény, mert többen még nem láttuk az új megállókat. Először a Nemzeti Múzeumot látogattunk meg, ami igen érdekes volt, sok dolgot tudtunk meg hazánk történelméről. Osztályfőnökünk, Zagyi Ferencné aki egyben történetárunk is, s aki az egyiptomi vetélkedőn győzelemre vezetett minket - folyton rögtönzött történelemórát tartott nekünk a termekben, pedig mi azt hittük, már szünidő van...

A múzeumlátogatás után elindultunk a szállásra, a Patrona Hungariae Katolikus Kollégiumba. Amikor megérkeztünk, mindenki örült, hogy végre pihenhet. Fél 5-től

Urbán Boglárka, tanárnőnk régi tanítványa (töris versenyzője) kalauzolt minket a főváros pesti oldalán. Az időjárás nem volt kegyes hozzánk, végig esőben sétáltunk. Bogi megmutatta nekünk az ELTE különleges holokauszt emlékművét, a Bazilikát, a Hősök terét, a Parlamentet. Türelemesen és kedvesen osztotta meg velünk óriási tudását, nemhiába történelem szakon végzett az ELTE-n. A sok gyaloglás mellett utazhattunk a kis földalattal is, amit mindenki nagyon élvezett.

2015. június 24-én reggel 6 órakor indultunk Ausztria felé. Ekkor már csatlakoztak hozzánk a makói „nagy” gimnazisták is a felkészítő tanárunkkal, ők nyerték meg a versenyt középiskolás kategóriában. Izgagtottak voltunk, mert többen még sosem hagytuk el Magyarországot. Hegyeshalomnál léptük át a „határt”, és meg sem álltunk Bécsig! Ott először az osztrák Szépművészeti Múzeumot látogattunk meg. A legérdekesebb az egyiptomi gyűjtemény volt, ahol dr. Győry Hedvig egyiptológus volt a vezetőnk. Majd a Természettudományi Múzeumban jártunk, ami mindenki számára nagyon izgalmas volt: a hatalmas, 9 kilós aranyrög; a

kitömött vadállatok, madarak; az életnagyságú, mozgó és morgó T. rex, a picike willendorfi Vénusz, az emberré válást bemutató termek. A tárlatlátogatások után Bécs egyik gyönyörű parkjában pihentünk meg (végre ragyogó napsütésben) és elfogyasztottuk a Pesten vásárolt elemózsiát, majd a Mariahilfer strabén sétáltunk. A bécsi fagyaltot is megkóstoltuk, ami finom volt és nagyon nagy. Vásároltunk egy bécsi különlegességet, a Mozart-kugelt, ami szintén nagyon finom volt. 17 órakor indultunk vissza Budapestre, ahova este fél kilenckor már meg is érkeztünk. A vonatunk pontban 22.00-kor indult, ezért a helyi Burger Kingben meg is vacsoráztunk. Teli gyomorral indultunk hazafelé. 00:18 kor megérkezett a vonatunk Miskolcra, a Tiszai pályaudvarra, ahol a szülők szeretettel vártak minket.

Mindenki nagy lelkesedéssel mesélt az utazásról. Örülünk, hogy nyertünk, és örülünk, hogy ilyen szép élményekben volt részünk. Köszönjük a Váci Alapítvány és az IDB támogatását!

Nagy Boglárka

„Ozirisz földjén”

Encsi kisgimnazisták sikere a Szépművészeti Múzeum vetélkedőjében

A hagyomány szerint Ozirisz tanította meg az ókori egyiptomiakat a földművelésre, neki köszönhetők a civilizáció létrejöttét, és hitük szerint Oziriszá válva nyertek örök életet. A Szépművészeti Múzeum egyiptomi vetélkedője azért róla nyerte nevét, mert az ő földjén kialakult kultúra tárgyi emlékeit, szellemi örökségét dolgozza fel. A 2014/15. tanévben végre az encsi gimnázium kis hetedikesei is részesei lehettek ennek a „játéknak”, s az első próbálkozást siker koronázta: meg is nyerték az országos döntőt, maguk mögé parancsolva az ország nagyvárosainak nevesebb iskolába járó nebulóit (II. helyezett lett Zalaegerszeg, III. helyen végzett Szekszárd csapata, de voltak Egerből, Budapestről, Budaörsről, Várpalotáról, Sopronból stb.).

A vetélkedő 3 fordulóból állt, és Budapesten, a Magyar Nemzeti Galéria épületében rendezett döntővel zárult, ahol 11 csoport mérhette össze tudását. A tanév folyamán háromszor kaptunk feladatsorokat, melyek segítettek a folyamatos felkészülést, s négyféle körben fogalmazódtak meg.

I. A feladatlapok az egyiptológia tudományterületéhez kötődően tették próbára a versenyzőket, elmélyült kutatómunkára, önképzésre volt szükség az Újbírodalom korának alapos megismeréséhez. A résztvevők nemcsak az ókori egyiptomi kultúra, vallás, életmód és madárvilág átfogó ismeretére tettek szert, hanem a feladványokon keresztül az ország egyetlen nagy egyiptomi gyűjteményét (Szépművészeti Múzeum) is játszva tanulmányozhatták. Kamenszky Márton és Nagy Bogi voltak a legfáradhatatlanabbak ebben, de Takács Donát is lelkesen olvasta az édesapjától kapott egyiptomi könyvet, és Csehi Kornél sem csak a focira (pl. a Real Madrid vereségére) koncentrált.

II. A szellemi készségfejlesztő feladatkiírás a

megadott műfaj szerint várta a megoldást: jelentés a vezírnek, élménybeszámoló a családtagoknak vagy a vízilőről és a fecskéről szóló állatmese - egy hiteles, papirusztekercsen fennmaradt illusztrációból kiindulva -, amit aztán elő is kellett adni a döntőben (a főbb szerepeket Nagy Bogi, Kormos Áron, Huber Viki, Iván Virág alakították).

III. A kézműves feladat sokszor megizzasztotta a diákokat: kohledényt kiönteni gipszből, azt faragni, csiszolni, majd fedelet készíteni rá (Kovács Máté és Kovács Marci a megmondható, mennyit küszködtek vele); állócsozor origami technikával készített virágokból, Thot isten hieroglifájával (Huber Viki és Iván Virág hajtogatott a legtöbbet); tömjéntartalmú labdacskok készítése (az Újbírodalom orvosai szerint izzadásgátló hatásúak); a döntőre karszalagot tervezni-hímezni, ebben Kormos Ároné volt a fő érdem).

IV. Jobbágy Anna, a kis grafikusunk pedig örülhetett a fordulóról fordulóra megújuló rajzos feladványoknak: képregények, portrék, egyiptomi műkincsek megörökítése ókori, illetve mai stílusban.

Az egész éves felkészülés nemcsak azokban hagyott maradandó élményt, akik a végén Budapesten összemérhették tudásukat, hanem valamennyi résztvevőben, legyen az diák vagy tanár. Az életkori sajátosságokat figyelembe véve kutatásra, logikus, innovatív gondolkodásra készítetett, ugyanakkor fejlesztette a manuális képességeket, a gyakorlati érzéket és kreativitást is. A csoportmunka segítette a csapatszellem kialakulását, és tapasztalatot nyújtott az együtt végzett munkában.

Az ünnepélyes eredményhirdetésen, egy fárasztó nap végéhez közeledve tanítványaim bizakodva várták dr. Győry Hedvig szavait, s

ők biztattak engem: „Tanárnő, győzni fogunk!”

Mégsem akartunk hinni a fülünknek, amikor elhangzott:

„a verseny győztesei: akik nagyon messziről jöttek, nagyon korán keltek, hogy időben megérkezzenek, azaz thot gyermekei, az encsi váci mihály gimnázium, szakközépiskola és kollégium 7. A osztályos tanulói. Felkészítő tanáruk: Zagyi Ferencné”

Igazi csapattá formálódva mentünk ki a győzteseknek járó oklevelet átvenni az egyiptomi nagykövetség főtanácsosától, aki kedvesen mosolyogva nyugtázta, mennyire örülünk, hogy az ő országának történetét mi ismerjük jelen pillanatban a legjobban a magyar általános iskolák felső tagozatos korosztályában.

Jutalmunk az, hogy dr. Győry Hedviggel, illetve a középiskolás kategóriában győzedelmeskedő makóiakkal Bécsbe látogathatunk, ahol megtekinthetjük a híres egyiptomi gyűjteményt, majd városnéző sétán ismerkedhetünk az osztrák fővárossal.

De jutalom az is, hogy megtapasztalhatták diákjaim a tudás örömet, a siker ízét, a csapatmunka csodálatos élményét. Nekem pedig az, hogy rá tudtam venni igazi csintalan, örökmozgó gyermekeket arra, hogy elviseljék a fizika szertárban szervezett versenyfelkészüléseken a rájuk zúdított gyakorló feladatok áradatát, hogy egyre motiváltabbak lettek a tanév során, hogy elkezdtek egymásra is figyelni, és szót fogadtak, amikor a megbeszélte időpontban a foci pályáról parancsoltam vissza őket a „kínzókamrába” további agytornára.

Zagyi Ferencné

Simonyi Zsigmond helyesírási verseny

2015. május 30-án Budapesten az ELTE Bölcsészettudományi Karán rendezték meg a Simonyi Zsigmond helyesírási verseny Kárpát-medencei döntőjét. Miután a megyei versenyt sikerült megnyernem, a Borsod Abaúj Zemplén megyei nyolcadikosokat én képviselhettem e rangos rendezvényen. Sok felkészülés után szombat reggel vonattal indultunk útnak felkészítő tanárral, Varga Józseffel. A verseny 11 órakor kezdődött, mely egy tollbamondásból és egy

feladatlapból állt. Délután két kulturális program közül választhattunk: budapesti kvíz és drámajáték vagy látogatás a Nemzeti Múzeumban. Én ez utóbbit választottam, a múzeumban két kiállítást nézhettünk meg Magyarország történetéről. A kiállításokhoz kaptunk egy-egy feladatlapot, amit egyenként vagy akár csoportosan is megoldhattunk. Miután visszaértünk, a verseny feladatlapjai és tollbamondásai egy vetítés formájában voltak megtekinthetők. 16 órakor pedig

elkezdődött az eredményhirdetés. Minden résztvevő diák és felkészítő tanár jutalomban részesült, évfolyamonként az első tíz helyezettet külön-külön is díjazták, melyek közé sajnos nem kerültem be, de élményekkel gazdagodva, egész napos program után nagyon fáradtan, este 9-kor értünk haza.

Kónya Réka

8.a

Egy frissen érettségizett vácis vallomása

Valószínűleg mindenki tudja már rokonaitól, a sajtótól, a szomszédoktól, ismerősektől, hogy az elmúlt időszak nem volt túl vidám és gondtalan a végzős diákok számára, hiszen középiskolási tanulmányainkat kellett egy új próbatételnek megfelelően lezárunk. Most kezdeném az unalmas, közhelyes, mindenki által ismert sablon gondolatokkal, leltárkészítéssel stb., de ezt már mindenki ismeri, eleget hallotta. Viszont nem mindenki mondhatja el azt magáról, hogy igazán ismeri a diákok belső érzéseit és azt, mi is zajlik le bennük a nagy hajrá során.

Életünk olyan, akár egy nagy erdő, több parcellából áll, sok-sok fával. A parcellák életünk korszakai, a benne lévő fák a legyőzendő akadályok. Vannak vékony törzsű, jelentéktlenebb fák, de vannak olyanok is, melyeknek törzse vastag, erős, koronájuk az égig nyúlik, és nem egyszerű megmászni őket. Az utóbbi időben két nagy fát is meg kellett „hódítanunk”.

Az elsőt nem testileg és szellemileg volt nehéz teljesíteni, hanem lelkileg volt kihívás. Ez a fa a ballagás „fája” volt. Életünk nagy eseményei közé tartozik a középiskolai ballagás, hiszen (jobb esetben) csak egyszer éljük át az életben.

Egy évvel ezelőtt, 11.-es diákként még én búcsúzhattam iskolám és diáktársaim nevében a végzősektől, most pedig én írom az élményeim a saját ballagásommal kapcsolatban. Az idő gyorsan elrepült. Hamar véget érték a középiskolási évek (bár biztosan van olyan is, aki nem sajnálja). Jómagam a ballagás napján még nem éreztem igazán véglegesnek a búcsúzást, hisz tudtam, hogy pár nap múlva, az érettségim újra találkozunk. Mégis azt mondhatom: a középiskolai ballagás életem egyik olyan eseménye volt, melyről büszkén állíthatom mindazoknak, akik nem voltak ott: szép volt, nem zajlott unalmasan, sablonosan és átlagosan. Felmerülhet a kérdés: lehet, csak azért tűnik így, mert mi voltunk a főszereplők? De nem ez az ok, hanem az, hogy - mint általában - most is próbált az iskola, a szervező évfolyam, a vezetőség valami újjal előrukkolni. Idén például igazgató úr a diákokat is bevonta búcsúbeszédébe. A diáktársak pedig elbúcsúztattak minket versben, dalban, és mi sem maradtunk ki a sorból, köszönetet mondtunk mindazért, amit megtanultunk, megtanulhattunk az évek során. Szüleink, tanáraink meghatódtak (többnyire) és ... mi is.

Szerencsére a hagyománytól eltérve éppen sikerült elkerülni az esőt, és minden ballagó diák boldogan tért haza családjával ünnepelni ezt a vissza nem térő alkalmat. A délután folyamán azonban a stressz egyre inkább úrrá lett rajtunk, tudva, hogy egy újabb nappal közelebb kerültünk az érettségéhez.

És el is érkezünk életünk „erdei parcellájának” újabb nagy fájához. Egy igazán nagy, erős és terebélyes fa emelkedett utunkba, „megmászása” szellemi és fizikai

felkészültséget követelt. Szinte még fel sem eszméltünk a ballagási ünneplés, jókívánságok, ajándékok sokaságából, hétfőn már vehettük is fel legszebb ruhánkat és indulhattunk a nagy útra. Felszerelésünk, útravalónk azonban nem hamuban sült pogácsa és vándorbot volt, hanem szőlőcukor és toll. Úgy éreztem, inkább küzdenék meg a mesék hétéfű sárkányával, mintsem a magyar érettségivel, ami az első próbatétel volt. Nem lehet elég felkészült az ember, mutathat kifelé bármit, még a legmagabiztosabbak is elbizonytalanodnak abban a pár órában.

Én is felvettem a magabiztosság álarcát, pedig belül rettegtem a feladatoktól, az ezernyi (vagy milliónyi?) ismeretlen téma-lehetőségtől. A teremben a légkör nem volt a megszokott, felszabadult és bolondos hangulatú, mint általában a szünetekről visszatérve szokott lenni. A padok alatt remegő lábak, a feszült tollkattogtatások, sóhajok elnyomták azokat a gyenge próbálkozásokat, amelyek humorral igyekeztek oldani a feszültséget még nyolc óra előtt.

Abban bíztam, majd ha kinyitom a feladatost, megnyugszom végre. Így is lett. De láttam, volt olyan diáktársam is, aki még fehérebbre sápadt, mint előtte volt. Végül sikerült átrágni magunkat a feladathalmon, időnk letelt, a szívverés normálissá lassult. A folyosón, a kapuban, út közben, hazafelé mondatok vihara kavargott: „Te tudtad? Mit írtál a 4-eshez? Érveltél?”

Otthon az internet előtt folyamatos frissítés, a nem hivatalos megoldókulcsok fürkészése következett.

„Az idei évi magyar érettségi szövegértési része nehéz volt!” - olvashattuk az összes hírportálon. Reménykedtünk, a matematika könnyebb lesz. Még a magyar nyelv és irodalom kábulatában voltunk, s már arra eszméltünk, hogy újra bent ülünk a teremben, és kezünkbe kapjuk a matematika feladatlapokat.

Itt már az izgalom, legalábbis nálam nem volt akkora, kiizgultam magam előző nap a

matekra is. (Sajnos volt olyan diák, aki ha lehet, még fehérebb volt, mint előző nap. Gondoltam, a matematika a gyengéje.) Reményeinkkel ellentétben ez sem volt könnyű, sőt „az idei évi matematika érettségi talán a legnehezebb az elmúlt tíz évben” - olvashattuk hazaérve a hírportálokon, a Facebookon pedig mindenféle vicces megosztásokat arról, hogy milyen szörnyű is volt az újabb próbatétel, melyet ki kellett állnunk.

A történelem szinte fellélegzés volt az előző két érettségéhez képest. Aztán jött a nyelv és a választott reál tárgy, szép sorban. A választott tantárgy után már egészen furcsa volt, hogy másnap nem kell újabb írásbelire menni.

Az írásbeli után fellélegezhettünk, kaptunk időt a szóbeli feleletekre való felkészüléshez, amely elegendőnek bizonyult a gondolatok összeszedéséhez, a kerek, egész feleletek összeállításához. A szóbeli rész miatt már nem izgultam annyira. Jól felkészültem, és tudtam, hogy szóban mindig is jól ki tudtam magam fejezni, ahogy anyukám szokta mondani: jó a „beszélőkém”.

Viszont a csendesebb, félénkebb típusú diákoknak nem volt könnyű a feladata, mert bár a saját tanáraink, oktatóink előtt feleltünk, a bizottság sok tagból állt, és ott volt az ismeretlen elnök asszony, aki nem könnyítette meg a helyzetünket.

Riadalmat azonban csak azokon társaimon fedeztem fel, akiről tudtam, hogy vagy lusták voltak tanulni, vagy valami miatt nem volt elég idejük foglalkozni az összes tétellel. Végül mégis úgy láttam, mindenki számára könnyebb volt a szóbeli érettségi teljesítése, mint az írásbeli rész. (Igaz, nem kérdeztem mindenkit végig.)

A három napig tartó megpróbáltatás után elmondhattuk magunkról, a próbát teljesítettük, a „fát megmáztuk”. Mindenki megkapta jól megérdemelt jutalmát, az érettségi bizonyítványt. Elmondhatom, hogy jobbak lettek az eredmények, mint amire sokan számítottak. Érdemes volt annyit görnyedni a könyvek, atlaszok fölött! Az osztály általános dicséretet kapott az elnök asszonytól. Mindenki teljesített tudásának megfelelően (többé-kevésbé).

Végül a bankett után tudatosult bennünk, hogy most már tényleg megszűnnek a rendszeres találkozások, a nyár után nem jön az újabb együtt eltöltendő tanév, nem találkozunk, ha csak önszántunkból el nem látogatunk volt iskolánkba tanárainkhoz, diáktársainkhoz, vagy ha véletlenül össze nem futunk valahol. A kapcsolattartás azonban csak rajtunk múlik.

Vége a középiskolási időszaknak. Az élet szétszór bennünket. Van, aki tovább tanul, van, aki dolgozni megy, de sosem felejtjük el, mit adott nekünk a Váci Mihály Gimnázium!

Szakács Levente

Éghajlatváltozás

- Unokáink meddig fogják inni a kávé ? -

Az éghajlatváltozás az éghajlati elemek (napsugárzás, hőmérséklet, csapadék, szél) egymással összefüggő és egymástól független változásai, amelyek térben és időben eltérően mennek végbe.

A jelen időszak globális éghajlatváltozásainak jelentőségét és erősségét a jégkorszak és annak végével lehet a legjobban érzékeltetni. A jégkorszak végére általában úgy szoktak gondolni, mint egy gyorsan lejátszódó globális felmelegedésre, de valójában a felmelegedés hozzávetőleg 3.000 év alatt ment végbe és „csak” 5°C-al emelte meg a földfelszín átlaghőmérsékletét.

A XX. században a hőmérséklet átlagosan 4°C-al emelkedett, amely jelen időszakban folyamatosan növekszik. A Földön most nem a hó és jég takaró csökkenése jelenti a legjelentősebb változást, mint a jégkorszak idején, hanem az egyre nagyobb területeket érintő elszivatagosodás, az extrém időjárási viszonyok megjelenése valamint egyes fajok eltűnése.

Az elszivatagosodás a Száhel-övezetben lévő Csád-tó valamint a Kazahsztán és Üzbegisztán határvidékén található Aral-tó esetében a legszembetűnőbb. A 25.000 km² területű (1963) Csád-tó medrének nagyrésze jelen időszakban szinte csak homok, a 66.000 km² területű (1960) Aral-tó, pedig az ezredfordulóra egyharmadára zsugorodott össze.

A csapadék térben és időben történő egyenetlen eloszlása extrém időjárási viszonyokat teremt, ami egyes területeken túlzott nedvességet, máshol, pedig túlzott szárazságot okoz. A túlzott nedvesség miatt jött létre a Katrina-hurrikán, ami 2005-ben romba döntötte New Orleans-t; a túlzott szárazság miatt, pedig mára a Kilimandzsáró hegy tetejéről a XX. század elején lévő hótakaró 90%-a eltűnt. (Az előzetes számítások alapján Ernest Hemingway Kilimandzsáró hava című novelláskötetének címe 2020-ra elveszti értelmét.)

Az elmúlt 300 évben a Föld felszínéről folyamatosan tűnnek el a növényfajok és halnak ki az állatok. A legismertebb kihalt állatfajok: a Costa Ricai aranyvarangy (1989), dodó (1685), óriásalka (1844), fidszi guavat (1973), kvagga (1870), erszéyes farkas (1936), karibi barátfoka (1952).

A legismertebb Magyarországról a XX. században eltűnt növényfajok: magyar

mézpázsit, sárkánygyökér, komlógyertyán, csipkés gyöngy vessző, tőzegrozsmaring.

A kávé sorsa

A világ legnépesebb kávéfajtáját az arabicát jelenleg a kihalás veszélye fenyegeti, ami az elkövetkező időszakban nagyban befolyásolni fogja a minőségi kávéfogyasztást, és a kávé árát.

A cikk alcímében megjelölt kérdésre Unokáink meddig fogják inni a kávé? az ezredfordulótól kezdve több természettudós és kutató keresi a választ.

A világ kávé termesztésének a 60%-át az arabica, 30%-át, pedig a robusta kávéfajta alkotja.

A robusta kávé cserje, nevéből eredően egy strapabíró növény, ellenben az arabicával, amelynek terméshozamát már csekély hőingás is nagyban befolyásolja illetve tönkretetheti.

Az arabica kávé cserje a trópusi égöv vulkánikus talajú, 1300-1800 tengerszint feletti tájait kedveli, ahol a száraz és nedves időszakok változása rendszeres. Kényes növény, nagyon érzékeny a szélre és a fagyra, ezért a termőterülete behatárolt, amelyet a globális éghajlatváltozás folyamatosan szűkít.

A XIX század végén a természettudósok megállapították, hogy az arabica kávé cserje a nevével ellentétben nem arab, hanem Etiópiában őshonos növény. Dr Tadesse Woldeariam Gole az ezredfordulón fejezte be az eredeti etióp termőterületek teljes feltérképezését, és csak azóta vált nyilvánvalóvá, hogy a vadon termő arabica Dél-Etiópia Rift-völgyének két oldalán, illetve a Dél-szudáni Boma-fennsíkon terem meg.

A Royal Botanic Gardens, Kew botanikus kert és tudományos intézet 2012 évi „arabica kutató projektje” keretében megállapította, hogy a vadon termő arabica veszélyben van, a XXI. század végére eltűnhet, ezért fel kell készülni a növény megmentésére. A kutatók megállapodást írtak alá az Etióp kormánnyal, hogy együttműködnek az arabica kávé cserje megmentésében. 2014 évben hozzákezdtek annak a megvizsgálására, hogy az ültetvényeket hogyan lehet magasabb és hűvösebb területre költöztetni; hiszen az etióp arabica kávétermesztési-térség mellett vannak olyan régiók, amik most még nem alkalmasak kávétermelésre, de a jövőben azok lehetnek.

A vadon termő arabica genetikai sokszínűsége sokkal nagyobb, mint az ültetvényeken termesztett kávé diverzitása, amely alig 10%-a a vadkávénak. Emiatt az ültetvényeken lévő kávé cserjék kevésbé ellenállóak a betegségekkel, a klímaváltozással és a légszennyezettséggel szemben, mint a vadkávék, pedig jelenleg azokat is a kihalás fenyegeti. A kávéipar szereplői az elmúlt időszakban rádöbbentek arra, hogy a globális

éghajlatváltozás miatt az arabica pusztulása, termőterületének leszűkülése egy időzített bomba.

Royal Botanic Gardens, Kew számítógépes modellt készítettek arról, hogy a környezeti változások miként fogják befolyásolni az arabica termesztést. Dr Aaron Davis a kutatás vezetője sajtótájékoztatóján elmondta, hogy az őshonos termőterületek mértéke 2080-ra legjobb esetben 80%-al, legrosszabb esetben 95%-al csökkeni fognak.

Dr. Timothy Schilling a World Coffee Research Institute (WCR) munkatársa elmondta, hogy az arabica kávéültetvények telepítése óta (1700-as évek eleje) kevés új fajtát nemesítettek, és problémát okoz, hogy kávé mögött nincs annyi tudományos kutatás, mint más haszonnövények, például a kukorica- és rizstermelés mögött.

„...kávé árva termés: a trópusi országokban csak felnevelték, de nem fordítottak pénzt a növény nemesítésre...” (Dr. Timothy Schilling)

A legoptimálisabb megoldás a robusta és az arabica kávé cserjék sikeres keresztezése lenn, amely során tovább öröklítésre kerülhet mindkét növény előnyös tulajdonságait. Ez a megoldás megmentheti a kávéipart, de fontos, hogy a végeredmény íze kiemelt figyelmet kapjon. Aaron Davis szerint, „...a kávé íze nem a fajtájától függ és független minden növény nemesítési programtól...”, de a fogyasztókat és a vásárlókat mégis elsősorban a termék íze fogja érdekelni.

Amennyiben az éghajlatváltozás mértéke a jövőben nem csökken akkor az arabica termőterület folyamatosan szűkülni fog. A jövőbeni borús kilátásban az extrém természeti jelenségek (Pl: pusztít a kávérozsa, rossz idő lesz Costa Ricában, Indonéziában kitör egy vulkán, vagy túl sok farmer megy csődbe), drasztikus terméshozam-visszaesést, illetve brutális áremelkedést fognak produkálni.

Sándor Róbert

Apró-cseprő Kércsi Tibor "szösszenetei"

Itt a piros hol a piros...

A közelmúltban (sokak öröme) szaknyelven szólva, ismeretlen tettesek eltulajdonították a gibárti serpentin egyik oldalán szolgálatot teljesítő forgalomirányító jelzőlámpát. Ennek hiányában a váltója, a másik oldal is használhatatlanná vált. A megrongált és megcsontított lámparendszer maradványát leszerelték, elszállították. Hetekig zavartalanul, a lámpák korlátozása nélkül közlekedhettünk. Felemelő, nosztalgikus érzés volt. A szabadság érzetét élhettük át újra. Semmi korlát, semmi piros. Csak zöld, mindig csak zöld. Aztán egyszer a mesének vége szakadt. Csúnya bácsik újra felszerelték a forgalmat irányító, -akarom mondani, korlátozó- lámpát. Ezeket azonban már bekamerázták, sőt a felsőt, csodálatos lopásgátló fém kompozícióval is ellátták. Ember legyen a talpán aki ezek után az óvintézkedések után is magáévá teszi valamelyiket. Persze akadhat olyan, aki szereti a veszélyt, a nyilvánosságot és szeretne benne lenni a TV-ben. Lámpák helyett egy új serpentin lenne a megoldás, de erre valószínűleg még pár évtizedet várni kell. Addig is élvezzük az „itt a piros, hol a piros” játék kissé idegesítő, korlátozását, irányítását. Jut eszembe, nem akarja valaki ellopni a serpentin, hátha kapunk helyette egy újat?

Látni és látszani...

A hónap viccének is beillene a láthatósági mellényben kerékpáron tűzifát toló polgártársunk. Valószínűleg nem a saját erdejében termelte ki a jól láthatóan, transzparens módon szállított (hazaszállított) tűzifát, bár ami igaz az igaz, az árú eredetét igazoló dokumentumot nem állt módomban (és jogomban) megtekinteni. Mentségére legyen mondva az illetőnek, hogy legalább a kresz szabályait igyekezett betartani a

láthatósági mellény büszke viselésével. Úgy tűnik a kresz szabályai elsőbrendűek számára a biblia idevonatkozó parancsolatánál. Nosztalgizva gondolkodom rá, hogy régen gyerekkorunkban is toltak tűzifát emberek, de akkor még diszkréten, kicsit titkolva, elkendőzve cselekedettük. Ma azonban már a nyilvánosság korát éljük és fő jelmondatunk: „Látni és látszani.”

Összeérték...

Nekem, idén túlságosan egyszerre jöttek a gyümölcsök, szó szerint összeérték. Még volt földieper, amikor már érett a cseresznye, a meggy a málna, és a korai kajszibarack. Már megint csak nosztalgizva én arra emlékszem, hogy régen előbb, legelőször érett a májusi cseresznye, utána a földieper, aztán a meggy és a késői cseresznye és csak ezeket követően a kajszibarack, a nyári alma. Ma a teljes repertoár megtalálható volt egyszerre a kertekben (akinek jó nagy, és gazdag kertje van). Bajnak nem baj ugyan, csak lehet, hogy kicsit összezavarja a piaci árakat, na és a sok jó közül választani nem tudó vevőket ez a

gyümölcs áradat. Ja igen, mindegyik még rátört a külhoni „primőr” dinnye is, amely nálunk nem természetes időpontban, korábban árasztja el a boltokat. A nemesítésekkel előrehozott érési időt, az időjárás szeszélye és a mediterrán vidékről korán behozott árúk, mind-mind hozzájárulnak ehhez a nem természetes dömpinghez. Ember legyen a talpán aki el tudja dönteni, hogy mikor, mit fogyasszon. Egy jó tanácsot azért adnék zárásként. Lehetőleg mindig mindenből várjuk meg a hazait, mert a magyar gyümölcs ízletes, finom talán kevesebb vegyszerrel kezelt, szezonálisan kedvező árú, melynek megvásárlásával hazai termelőket, hazai munkahelyeket támogatunk. Azért ezek sem utolsó szempontok, ami talán megérné pár hetes, pár napos önmegtartóztatást. Szerencsére a csillei cseresznye csak szállóigeként honosodott meg, de ha lehet a többi külhoni gyümölcsöt, zöldséget is kerüljük el, várjuk meg a miénket, mert ellentétben a legendás magyar fejlesztésű narancssal, ezek szépek, nagyok, ízesek.

Jogosítvány vizit...

Ajánlom mindenkinek, hogy tüzetesen nézze meg, elemezze ki jogosítványa minden sorát, dátumát, mert igencsak félrevezető módon vannak az információk rajta feltüntetve, elrejtve. Olyan jó kis magyaros módszerrel van jelölve rajta az érvényesség. Ne tévesszen meg senkit az első (fényképes) oldalon 4 (b) pont alatt írt dátum. Ez a dátum ugyanis nem a vezetői engedély érvényességének a dátuma, (rápillantva könnyen azt hihetjük) ez csak a jogosítványnak személyi igazolványként való érvényességét jelzi. A jogosítvány tényleges érvényességét a hátoldalon találjuk. Emberpróbáló feladat megállapítani csak úgy ránézésre, hogy mi a tényleges lejárat ideje. Ez csak alapos előtanulmányok, tanfolyam után megy kapásból.

Nézzük: Van egy jogosítványunk, ami személyi igazolványként 2023.01.25-ig érvényes. Itt a magyar szokásoknak megfelelően elől van az év, majd a hónap, és a nap következik. A hátoldalon már „nyugati” szisztema szerint elől van a nap majd a hó és végül az év. Segédmotoros kerékpár vezetésére a jogosítvány ugyanaddig érvényes, mint személyi igazolványként, de ez már nyugati szabvány szerint van írva, azaz: 25.01.23 Azt követően a B kategória érvényessége ugyanezen formula szerint 24.01.18. Ami a mi nyelvezetünkre átfordítva 2018.01.24. B kategóriás jogosítványként tehát 5 évvel rövidebb a lejárat, mint személyi igazolványként. Aki tehát felelőtlenül az első oldalon szereplő dátumot gondolta ránézésre a jogosítványa jogosítványként való érvényességének, az máris tévedett pottom öt évet. Az egészben csak az a poén, hogy ha lejár a B kategória érvényessége, kötelezően le kell adni a régi jogosítványt az új jogszi kiállításakor. Ezt korábban személyesen tapasztaltam, amikor teszteltem az okmányiroda türelmét, nehezen adtam le a lejárt jogszi, -mondván enyém az-, de végül többszöri baráti sürgetésre csak leadtam, had vigyék a zúzdába. Azt még ma sem értem, hogyha öt év után (ennyi a B kategória érvényességének ideje) le kell adni, akkor mi a fenének érvényes még további öt évig személyiként. Lehet, hogy megpróbálok majd ismét le nem adni, megtartani, és igazolgatni magam vele.

Úgy érzem, kicsit túlbonyolítottuk, összekuszáltuk a dolgokat úgy magyar módra, ötvözve egy kis Európával. Azért én jóindulatúan ajánlom mindenkinek ezek után nézze meg a túloldalon, a B1 rubrika 11-es oszlopába írt dátumot, visszafelé. Jobbról balra olvasva. Ha valakinek tudtam segíteni, és e cikk nyomán jött rá, hogy már régen lejárt a jogsija, kérem jelezze a szerkesztőségünkben, hogy legyen egy kis sikerélményünk.

1. Az Encsi Rendőrkapitányságon lopás vétsége miatt indult eljárás két fiatalkorú személy ellen, akik 2015. májusában a REAT Bt. kerítésén átmásztak, és az udvaron található 3 db utánfutón lévő karabinereket lekasztották, azokat a zsebükben helyezték el, majd kerékpárjukkal távoztak a helyszínről.

2. 2015. május 23-án az encsi SPAR üzlet vezetője tett feljelentést, mely szerint a bevásárlóközpontban pénztárzárás során észlelték, hogy a készpénzek között 1 db hamisnak tűnő 10 000,- Ft-os bankjegy található. Ismeretlen tettes ellen pénzhamisítás bűntette miatt indult eljárás.

3. 2015. június 01-én Encs-Fügedőn lévő

magánlakás előtti útszakaszon egy helyi lakos a nála lévő vasvillával többször megütött egy férfit, akivel már korábban is nézeteltérésbe került. A támadó ellen felfegyverkezve elkövetett garázdaság bűntette miatt folyik eljárás, az okozott sérülések mely 8 napon belül gyógyulóak vonatkozásában a sértett nem kérte az elkövető felelősségre vonását.

4. Új pszichoaktív anyaggal való visszaélés bűntette miatt indult eljárás, mert az Encsi Rendőrkapitányságon egy 14. éves lány édesanyja tett bejelentést, miszerint a gyermeke az általános iskolában egy általa elszívott cigarettától rosszul lett, a mentők kórházba szállították. A lány barátnőjétől kapott füves cigarettát szívta el, mely feltehetőleg pszichoaktív anyagot tartalmazott. Ez utóbbi megállapítása céljából szakértő kirendelésére került sor.

5. Lopás vétség elkövetése miatt indult eljárás ismeretlen tettes ellen, aki Encs város belterületén parkoló tehergépjárműből az

éjszaka folyamán eltulajdonította a gépjárműben található övtáskát, melyben a sértett személyes okmányai voltak. A lakóház előtt leparkolt gépjármű hátsó ajtai nem voltak zárhatóak. A tolvaj a lezáratlan állapotban lévő gépjárműből minden nehézség nélkül tulajdonította el a könnyű prédát.

6. Felfegyverkezve elkövetett garázdaság bűntette miatt folyik eljárás az Encsi Rendőrkapitányságon, mert egy encsi lakos 2015. június 09-én az abaújdvecseri sörözőben szóváltásba keveredett a tulajdonossal, aki - látva nevezett személy erősen ittas állapotát nem volt hajlandó kiszolgálni őt. A feldühödött elkövető a lakásáról egy baltát hozott, mellyel a söröző teraszának kerítését, illetőleg a kiszolgáló helyiség ajtaját többször megütötte, miközben folyamatosan trágár kifejezéseket használva szitkozódott.

Tűzvédelem az aratás idején is

A szabadtéri tűzgyújtás szabályai

A szabadtéri tüzesetek legtöbbször emberi gondatlanságra vezethetők vissza. A katasztrófavédelemtől viszont nagy erőfeszítést igényel a lángok megfékezése és a tűz által veszélyeztetett területek védelme. A gondatlan magatartás természeti és anyagi károkat okozhat, valamint emberi életet veszélyeztethet.

Külterületen végzett égetés szabályai

Minden külterületen végzett égetést a hatályos jogszabályok alapján 2015. március 5. napját követően az elsőfokú tűzvédelmi hatóságnak be kell jelenteni és az illetékes katasztrófavédelmi kirendeltséggel engedélyeztetni kell.

Belterületi szabadtéri égetésre vonatkozó szabályok

A száraz gáz, avart és egyéb hasonló száraz anyagot 2015. március 5-től belterületen csak abban az esetben lehet elégetni, ha erre jogszabály (pl. önkormányzati rendelet) engedélyt ad. Abban az esetben, ha belterületen szabadtéri égetést végeznek és a települési önkormányzat azt nem engedélyezte, meg kell indítani a tűzvédelmi hatósági eljárást, vagy helyszíni bírságot kell fizetni. A helyszíni bírság összeghatára 20.000-tól 60.000 Ft-ig terjedhet, amely a helyszíni bírság összeghatára is. Kérünk mindenkit, hogy csakis a tűzvédelmi előírások betartásával égessék a száraz növényeket!

-Az égetés megkezdése előtt célszerű értesíteni az érintett szomszédokat.

-Az elégetendő avar és kerti hulladék ne tartalmazzon más háztartási, ill. ipari jellegű hulladékot. (pl. gumi, műanyag)

-A hulladék meggyújtása után gondoskodni kell a tűz folyamatos őrzéséről.

-Lehetőleg szélcsendes napot válasszunk az égetéshez.

-Biztosítsuk a tűz eloltásához szükséges eszközöket.

-Az égetés befejezése után a helyszínt gondosan át kell vizsgálni.

Ha nem tartható felügyelet alatt a tűz, értesítsük az illetékes Katasztrófavédelmi Igazgatóság műveletirányítási központját a 105-ös telefonszámon.

Szankciók:

A tűzvédelmi előírások, valamint az égetési tilalomra vonatkozó rendelkezések megszegését az illetékes hatóságok bírsággal sújthatják.

-Tűzvédelmi előírás megszegése: 100.000-1.000.000 Ft közötti tűzvédelmi bírság

-Amennyiben az oltási tevékenységben a tűzoltóság beavatkozására is szükség volt a bírság 200.000-3.000.000 Ft között is lehet.

-Amennyiben a szabadtéri égetés során nagy értékű vagyontárgyak, vagy emberek kerülnek veszélybe, a tűzokozó ellen büntetőeljárás is indulhat.

Tűzvédelem az aratás idején is

A nyári betakarítási munkák igen tűzveszélyesek, azokra kellő körültekintéssel kell felkészülni. Különösen fontos a munkálatokban résztvevő erőgépek tűzvédelme, a hulladékégetésre vonatkozó szabályok ismerete, betartása.

A kalászos termény betakarítási munkálataiban a szabályoknak megfelelő, legalább 1 db 21A és 13B vizsgálati egységű tűzoltásra alkalmas tűzoltó-készülékkel ellátott erő- és munkagép, illetve egyéb jármű vehet részt, melynek tűzvédelmi vizsgálatát az üzemeltető a betakarítást megelőzően elvégezte, Kötelező az akkumulátorok megfelelő védőburkolása, a

kipufogó és a szikratörő éghető anyagoktól való megtisztítása naponta egyszer. A munkagépet tilos a gabonátáblán, vagy tarlón üzemanyaggal feltölteni. A járműveken, a gabonátáblán, a tarlón és a növénytarló területén a nyílt láng használata tilos. Az aratást közút illetve vasútvonal mentén három méter széles védőszántás kialakítása után lehet csak elvégezni. A fent említett területeken a dohányzás is tilos. Dohányzóhelyet a gabonátáblától legalább 15 méterre lehet kijelölni, ott vizet tartalmazó edényt kell elhelyezni. A szalmaösszehúzást és kazalozást végző erőgépek kipufogócsöve könnyen lángra lobbanthatja a száraz szalmát, így azok csak olyan távolságra közelíthetők meg a kazlakat, hogy ne jelentsenek gyújtási veszélyt. Az összehúzott szalma alapterülete nem haladhatja meg az 1000 m²-t és az összerakott kazlak között legalább 20 méter távolságot kell tartani, vasúti vágánytól legalább 100, közúttól és vasúttól legalább 25 m-re kell elhelyezni ezeket.

A tarló és a növényi hulladék égetésének szabályai

Amennyiben ide vonatkozó jogszabály lehetőséget ad a tarló égetésére, ami irányított égetés keretében végezhető, akkor annak megkezdése előtt legalább 10 nappal a katasztrófavédelmi kirendeltség engedélyt kell kérni. Az égetés során a tűzvédelmi hatóság ellenőrzi, hogy megtörtént-e az irányított égetés engedélyezése. Az előírások megsértése esetén a terület tulajdonosa, illetve az égetést végző ellen eljárás kezdeményezhető.

A fenti szabályok azért vannak, hogy felelőtlenség, meggondolatlanság miatt ne vesszen kárba az egész éves mezőgazdasági munka, a termés.

A kerékpáros közlekedés fontosabb szabályai

A kerékpár kötelező tartozékai

A kerékpároknak egyáltalán nincs kötelező tartozéka! Kerékpárok esetén műszaki felszereltségről, vagy annak hiányáról beszélhetünk.

- megbízható kormányberendezés
- két fékszerkezet, melyek közül az egyik az első, a másik a hátsó kerékre hat
- hangjelző berendezés, amely csak csengőhangot adhat
- előre fehér fényt adó, sötétben, tiszta időben 150 méter távolságról látható lámpa
- hátra piros fényt adó 150 méter távolságról látható helyzetjelző lámpa
- elől egy fehér, hátul egy vagy két piros színű fényviszaverő

g) az első keréken, legalább 2 db, egy átmérő mentén elhelyezett borostyánsárga színű, mindkét oldal felé hatásos, oldalsó fényviszaverővel (küllőprizmával).

(2) Az (1) bekezdés d) és e) pontjában meghatározott világító berendezés elhelyezhető a kerékpárt hajtó személyen is. A világító berendezések által kibocsátott fény villogó üzemmódú is lehet.

Lehet-e a járdán kerékpározni?

A járdán fizikai akadály hiányában lehet kerékpározni, azonban nem szabad, aki ezt teszi, az esetek meghatározó többségében szabálysértést követ el.

A KRESZ alapján lakott területen levő olyan úton, ahol az úttest kerékpár közlekedésre alkalmatlan, kerékpárral a gyalogos forgalom zavarása nélkül és legfeljebb 10 km/óra sebességgel a járdán is szabad közlekedni.

Tulajdonképpen mikor lehet a járdán közlekedni?

Gyakorlatilag kizáróan akkor, ha az úttesten való közlekedésnek fizikai akadálya van. (például útfelbontás, útpítés, vastag hóréteg, jegesedés)

A gyalog- és kerékpárúton, illetve a járdán kerékpáros a gyalogos forgalmat nem akadályozhatja és nem veszélyeztetheti!

A „gyalog- és kerékpárút” a gyalogos, a kerekesszékes és a kétkerekű kerékpár közlekedésére kijelölt út. Ha a gyalogos és a kerékpáros forgalmat burkolati jel választja el, a gyalogos és a kerékpáros csak az útnak a részére kijelölt területén közlekedhet;

Fontos kiemelni, hogy a gyalogos-átkelőhelyen az elsőbbség kizárólagosan csak a gyalogost illeti meg, a kerékpárost nem. Rá a forgalomba való becsatlakozás szabályai (elsőbbségadási kötelezettség) vonatkoznak.

A kerékpárosok kijelölt gyalogosátkelő-

helyen történő közlekedésével kapcsolatban elmondható, hogy az nem jogellenes, azaz szabálysértés nem valósul meg.

Kerékpárosokra vonatkozó sebességhatárok

A sebességhatár

- lakott területen 40 km/óra,
- lakott területen kívül, ha a kerékpárt hajtó kerékpáros fejevédő sisakot visel 50 km/óra,
- lakott területen kívül, ha a kerékpárt hajtó kerékpáros fejevédő sisakot nem visel 40 km/óra,
- a kerékpárúton közlekedő járművel 30 km/óra,
- A gyalog- és kerékpárúton (ahol a felületek lehetnek közösek, vagy elválasztottak) 20 km/h,
- járdán 10 km/h.

Személyszállítási szabályok

A kétkerekű kerékpáron 16. életévét betöltött személy szállíthat 10 évnél nem idősebb, a kerékpárt nem hajtó utast a kerékpár pótülésén. Kettőnél több kerekű kerékpáron 17. életévét betöltött személy szállíthat a kerékpárt nem hajtó utast.

A kerékpárra gyermekülés olyan módon szerelhető fel, hogy az ülés és a rajta ülő gyermek a vezetőt a kilátásban és a vezetésben ne akadályozza, a kerékpár világító- és jelzőberendezéseit ne takarja. Az üléshez kapaszkodó és lábtartót is fel kell szerelni, és a konstrukciónak meg kell akadályoznia, hogy a gyermek lába a kerékkal érintkezésbe kerülhessen. Az ülés, a kapaszkodó és a lábtartó nem lehet összefüggésben a kormányzott kerékkel, valamint az azzal együtt elforduló szerkezettel.

Láthatóság, világítás

Fényviszaverő mellényt, vagy ahogy a mindennapokban nevezik „láthatósági mellényt” a kerékpárosnak kizárólag éjszaka és korlátozott látási viszonyok között és kizárólag lakott területen kívül kötelező viselni.

A fényviszaverő mellény nem „kötelező

tartozéka” a kerékpárnak, így nem a meglétének hiányával, hanem csak a viselés hiányával kapcsolatban valósulhat meg szabálysértés.

Főúton való kerékpározás

A főúton való kerékpározást a KRESZ közvetlenül nem tiltja, azonban három esetben a főúton való közlekedéssel megvalósulhat a szabálysértés:

- ha a főút mellett kerékpárforgalmi létesítmény (kerékpárút) van,
- ki van helyezve a „kerékpárral behajtani tilos” közúti jelzőtábla,
- a kerékpáros nem töltötte be a 12. életévét.

Kerékpárosokra vonatkozó általános tilalmak

TILOS:

- főútvonalon 12. életévét be nem töltött személynek kerékpározni;
- elengedett kormányval kerékpározni, (értelemszerűen mindez arra az esetre vonatkozik, ha a kerékpáros egyik kezével sem fogja a kormányt),
- kerékpárhoz oldalkocsit, valamint kerékpár utánfutót, kivéve egyéb vontatmányt kapcsolni;
- kerékpárt más járművel, illetőleg állattal vontatni;
- kerékpáron oldalra kinyúló, előre vagy hátra egy méternél hosszabban kinyúló, a vezetőt a vezetésben akadályozó vagy a személy- és vagyonbiztonságot egyébként veszélyeztető tárgyat szállítani;
- kerékpárral állatot vezetni.

Ittas vezetés

A korábbi szigorú szabályozás megváltozott. 2014. július 1-től lehet ittasan kerékpárt vezetni. Egyetlen feltétel van, hogy a kerékpárt vezető (hajtó) személy a kerékpár biztonságos vezetésére képes állapotban legyen.

Hogyan állapítja meg a rendőr, hogy a kerékpárt hajtó személy nincs a kerékpár biztonságos vezetésére képes állapotban? Pl. ha látja, hogy az út egyik szélétől a másik széléig közlekedik, nem képes egyenes vonalú haladásra, esetleg többször is elesik, bizonytalan mozgású, hirtelen irányváltoztatásokat végez.

Amennyiben a rendőr megítélése szerint a kerékpárt hajtó személy nincs a kerékpár biztonságos vezetésére képes állapotban, akkor őt a rendőr mintavételre (levegőalkohol vagy vér) előállítja és szabálysértési eljárást kezdeményez ellene.

Búcsú

Így nyár elején sokféle búcsú zajlik. Búcsúznak a „végzős” óvodások, a ballagó diákok. Sokféle tartanak búcsút az egyházak. Ezek ugyan másfajta búcsúk. Nyár elején búcsúzott el encsi barátaitól város a szülőtte, arcultának évtizedeken át meghatározó egyénisége, Kuzskó László. Az ismerősök, jó barátok búcsúszavai, éneke, verse, többször is könnyet csalt szemébe. Talán már most ott, ezen a helyen megbánta, hogy itt hagyja szülőhelyét, és ezzel együtt barátait. Bizonyára alaposan megfontolta döntését, bár sokak szerint ennek hatását csak később érz majd meg. Többen keltek már útra, városunkból Magyarország távolabbi, innen szebbnek tűnő felére, egy jobb világ reményében, de, hogy stílszerűek legyünk, lehet, ott sincs kolbászból a kerítés, illetve a

szomszéd réjtje nem mindig zöldebb. Az biztos, hogy ennyi barátot már nem fog tudni szerezni új lakóhelyén. Ez a nagy csapat örökké megmarad emlékeiben, és végigkíséri. Encsi baráti körét leginkább a sportosok, a sport területén tevékenykedők alkották. Távozásával Encs sportélete is egy régi kedves támogatót veszít el. Na és lehet,

hogy elveszítjük legendás kolbászt, melyet oly sokan szerettek. Igaz utódja, Vilk János ígéretet tett rá, hogy folytatja a nemes hagyományt és méltó lesz elődje régi nagy híréhez, mármint húsbolt ügyben. Szép dolog volt, hogy az utód is jelen volt a búcsúztatón, ebből is látszik, hogy komolyan gondolja a húsbolt hírnevének öregbítését. A búcsúesten elhangzott sok szép magyar nóta szövegében gyakran visszaköszönt a lakóhelytől való eltávozás, a szülőfalu, a barátoktól való elkerülés. Meghatóan szép este volt. Sok sikert, s kívánjuk, hogy új lakóhelyén is szerezzon barátokat, de soha ne feledje a régieket. Isten áldjon Laci bácsi.

Kércsi

Védünk és Szolgálunk!

Ősmagyarjaink kalandozásai során rettegésben tartottuk egész Európát. Lehet, hogy nagy nemzetek anyái velünk ijesztgették gyerekeiket, „Jó légy, mert elvisznek a Magyarok”. Az biztos, hogy kiraboltunk egy-két kolostort, székesegyházat, (szentgalleni kaland) felgyújtottunk egy pár városkát. A kalandozások során kiéltük magunkat, és utána jött a megnyugvás időszaka. Szent István Királyunk pogányból kereszténnyé nevelt minket, lecsillapította harci kedvünket, legalábbis nyugati kalandozásaink tekintetében. Aztán jó magyarként viselkedve már nem támadtunk, hanem védekeztünk. Nem csak magunkat védtük, de országunk fekvéséből adódóan egész Európát. Tatártól, Töröktől, Orosztól, s mindezért aztán meg is kaptuk a köszönetet. Az elmúlt évszázadban többször is. Egy barátom bölcs mondása jut eszembe: „Minden jócselekedet elnyeri méltó

büntetését.” Így jártunk mi is. 1920. Június 4-én kaptuk meg a fizetséget, mely nap, azóta is a magyarság leggyászosabb napja. Most megint védjük Európát. Kerítéssel. Az átkosban a kifelé való távozást akadályozták meg kerítéssel, most a bejövőket tartjuk vissza. Elképesztő méreteket ölt napjaink népvándorlása. Tömegesen sodródtak emberek kilátástalan helyzetbe. Életüket kockáztatva is útnak indulnak, mert nincs mit veszíteniük. Borzasztó, hogy 2015-ben itt tartunk. Egy szűk réteg elképesztő fényűzésben él, miközben tömegek éheznek, létfenntartásukért küzdenek. Ennyit dióhéjban, a címben szereplő védelemről. Miközben védjük Európát mintegy félmillió tehetséges magyar fiatal, szolgál Európában, vagy akár Európán kívül is. Kiszolgáljuk azoknak a leszármazottjait, akik megnyomorítottak minket. Szegény Petőfi

forog a sírjában. (Hol is?) Ő ugyanis azt mondta: „Kik szabadon éltek-haltak, Szolga földben nem nyughatnak.” Sajnos a dicső múltú Magyarország képe ismét idézve a költő szavait mára már csak „Füstbe ment terv”. Nem tudom, hogy egyszer még unokáink életében eljön e az, az időszak, amikor: „A magyar név megint szép lesz, Méltó régi, nagy híréhez.” Remélem igen. Megérdemelnénk, mert: „Megbűnhődte már e nép a múltat s jövődöt.”

Ui.: Ha valami csoda folytán egyszer hazatérnének a külhonban szolgáló honfitársaink, akkor gyorsan kerítsük körbe az egész országot, hogy megegyeszenek ne hagyják el a szülőföldet, és itthon kamatoztassák „nyugati” tapasztalataikat.

Kércsi

21 év az épületgépészetben

Ez év június 5-én lezajlott nyílt épületgépészeti napunk. Vásárlóinknak, partnereinknek szeretnénk volna kedveskedni egy kötetlen, kiállítók által támogatott rendezvénnyel.

Akciókat tartottunk egész nap, több termékkörben is, melynek sikerességét rengeteg megrendelésünk bizonyította. Volt lángos, ebéd és a nap végén még sorsolás is, ahol egy Ariston Velis vízmelegítő volt a fődíj. Meghívott kiállítóink között szerepelt egy szlovák gyártó is, az „Attack”. Megkötöttünk velük egy szerződést is, amely kereskedelmi és szervizelési kizárólagosságot biztosít a térségben az „Attack” kazánokra. Ezek ár-érték arányban tökéletes alternatívái lehetnek az Atmos illetve Vigas gyártmányú kazánoknak. Az „Attack” szilárd tüzelésű kazánokat, pellet kazánokat, biomassza és leginkább faelgázosító kazánokat gyárt, egyedi szabállyal és

kiviteli megoldásokkal. Van ahová már több éve építettünk be ilyen faelgázosító kazánt, és tökéletesen működik, a vásárló legnagyobb meglepetésére. Ők nagyon igyekeznek stabil kereskedelmi és szervizhálózat kiépítésére Magyarországon, egyre jobban felépített a marketing és a viszonteladói rendszerük. Ezt a kapcsolatot próbáljuk most megszilárdítani, és termékeiket népszerűsíteni.

Úgy döntöttünk jövőre is szervezünk Épületgépészeti nyílt napot, de sokkal nagyobb körben kell reklámoznunk, hogy még több vásárló felé eljuthasson üzenetünk.

Luterán Péter

A VÁROSI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT NYÁRI PROGRAMAJÁNLATA

Július

- 17. Péntek** **NYÁRI SZÍNHÁZ**
21.00 **KATYI**, zenés vígjáték a Körúti Színház előadásában
Főszereplő: Tahi Tóth László
Helyszín: Millenniumi Parkszínpad

Augusztus

- 08. Szombat** **NYÁRI SZÍNHÁZ**
20.30 **Mona Marie mosolya**, zenés vígjáték
a Gergely Theater előadásában
Helyszín: Millenniumi Parkszínpad

- 15. Szombat** **VI. Encsi Bogrács-Csata és IV. Encsi-Abaúji Pálinkamustra**
Helyszín: Millenniumi Park, Kurek Panzió

- 19. Szerda** **Molnár Ferenc A doktor úr**, zenés bohózat
20.30 **Főszereplő: Koltai Róbert**
Helyszín: Millenniumi Parkszínpad

- 20. Csütörtök** **Szent-István napi ünnepség és szórakoztató program**
17.00-tól **a Millenniumi Parkban**
*Csikuska néptáncgyűttes Rugóláb rock&roll csoport,
 Kiss Kata Zenekar és a Pataki Művek koncertje. Tűzijáték*

- 21. Péntek**
20.00 **A Fricska táncgyűttes bemutatója**
20.30 **Péter Szabó Szilvia és zenekara**
Élő koncertje
Helyszín: Millenniumi Parkszínpad

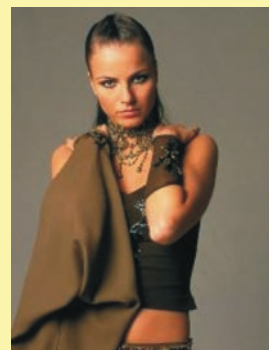

Szeptemberi előzetes

- 12. Szombat**
20.00 **A Magyar Dal Napja Encsen, Abaújban**
ISMERŐS ARCOK zenekar koncertje
Előzenekar: Crossroad
Helyszín: a Városi Sportközpont udvara

- 13. Vasárnap**
15.00 **Magyarnóta-operett gála**
Helyszín: a Városi Sportközpont udvara

Az Abaúji Tűzvédelemért Alapítvány közleménye

Az Abaúji Tűzvédelemért Alapítvány 2015. április 1-én tartotta évrő közgyűlését és az alapítvány pénzügyi beszámolóját az alábbi számadatokkal egyhangúlag elfogadta.

Az alapítvány 2014. évi bevétele összesen 1.371.991 Ft volt.
 Kiadásai 853.662 Ft-ot tettek ki.
 A 2014. évi záróegyenleg 518.329 Ft volt.

NYÁRI SZÍNHÁZ

A Körúti Színház előadásában

Katyi

zenés végjáték

Tabi-Tóth László
vendégszereplésével

2015. július 17. (péntek) 21.00

Encs, Millenniumi Parkszínpad

(eső esetén Művelődési Központ)

Almási Miklós : Széplaki Géza / Fila Balázs
Schulteisz Kató/Katyi : Placskó Emese
Ferenc : Tabi-Tóth László
Csiba Kati : Gyebnár Csekka
Pálincás Berci : Lipták Péter
Jacques Ponton magán-detektív : Oroszi Tamás
Kató anyja : Pecsenyiczki Balázs
Rendőrnagy : Galambos Zoltán
Lili : Lehel Kata
Mária : Kiss Edina
Csiba Márton : Makrai Pál / Tóth Tamás
Asszony, a gyerek anyja : Karaivanov Lilla / Endrei Lívia
Járőr : Raczko Tamás / Kozel Dániel
Zene : Harmath Imre
Soóky Margit regényéből írta és rendezte:
Galambos Zoltán

Belépődíj elővételben : kedvezményes (diák, nyugdíjas,
csoportos) 1200 Ft | Teljes árú : 1500 Ft
Helyszínen : kedvezményes 1500 Ft teljes árú : 1800 Ft

Jegyelővétel : Encsi Városi Művelődési Központ (személyesen vagy telefonon
46/587-330), Könyves Kuckó (butiksor)
Forró: Balajti Cukrárszda

Ha a Meseautót szerette, ezt imádni fogja!

A Meseautó után újabb, az 1920-as évek hangulatát idéző darabot mutat be a Körúti Színház. Az eredeti magyar film 1942-es bemutatásakor legendás színészi gárda tette a filmet emlékeztetővé (Tolnay Klári, Kiss Manyi, Bilicsi Tivadar, Erdélyi Mici stb.). A Körúti Színház színpadi átiratában sem fog csalódni, hiszen Tabi-Tóth László fergeteges alakításai már legendások a színházban, és ehhez olyan kiváló színészeket hívtak még segítségül, mint Fila Balázs, Gyebnár Csekka, akik szintén fantasztikus színészi játékokkal teszik majd felejthetatlenné az estét. A filmen Tolnay Kári által megformált Katyi alakját, Placskó Emese játssza. A színház új darabjában jobbnál jobb zenékkal, és fergeteges humorral várja a kedves nézőket. A félreértések garantáltan felborítják mindenki életét, egy gyereknek több anyja is lesz, és kiderül, hogy kettős személyiség nem jelent feltétlenül dupla előnyt. Ez a film is szülőhelye volt egy nótának: „Zöld a kukorica, Katyi”.

Varga Kató minden áron színész szeretne lenni, de a felvételi bizottság, élén Geszti Péterrel azzal küldi el őt, hogy soha nem lesz belőle színész. Kató elhatározza, hogy bosszút áll Gesztin. Szerencséjére az egyik éjjel valaki egy gyereket tett a színész ajtaja elé. Kató ezt kihasználva felveszi barátnője nevét (Csiba) és a gyermek anyjának adja ki magát. Geszti befogadja őt a „gyermekével” együtt. Célja, hogy fenekestül felforgassa Geszti életét, leépítse a szerelmét. Ettől még az állítólagos férjének megjelenése sem riasztja vissza. A bosszúállás közben azonban váratlan fordulat következik be: Katyi beleszeret Péterbe. Így még sürgösebbé válik neki a szerelmeinek elűzése a háztól. Tervét az akadályozza meg, hogy Geszti második szerelmének elküldése után elküldi őt és a gyereket a nagynénjéhez a Balaton mellé, de Katyi leszáll a vonatról. Geszti arról értesül nagynénjétől, hogy Katyi nem érkezett meg. Elmegy egy jósnőhöz, aki történetesen Katyi barátnője, Csiba Kati. Ő „megjósolja” Gesztinek, hogy Kati vízbe fulladt. Geszti ezért büntudatot érez, és aznap este többet iszik a kelleténél. Nézeteltérése támad egy másik vendéggel, Lajossal. Másnap reggel Geszti ennek a Lajosnak a lakásán ébred fel, ahol Lajos és Geszti összeverekednek, amiért a rendőr bevitte őket a kapitányságra. Itt aztán Geszti Csiba Kati vallomása tisztázza, így mire Katyi visszatér az édesanyjához, ott már Geszti várja. Így Kató kénytelen bevallani az igazságot, de végül Geszti is elismerte, hogy Kató színésznőhöz méltó alakítást nyújtott, de mégsem lehetett belőle színész, mert Geszti Péter felesége lett.